

Trumano doktrina ir Vietnamo karas

Prieš 20 metų JAV prezidentas paprašė senato 400 milijonų dolerių ekonominei ir karinei pagalbai Graikijos ir Turkijos vyriausybėms, kurios kovojo su komunistiniais gaivalais, sukilėliais kurstomais ir remiamais Sovietų Sąjungos. Kongresas patvirtino Trumano planą ir tokiu būdu pasibaigė JAV nesikišimo ir neutralumo politika Europos ir kitų valstybių atžvilgiu. Ši naujoji politika, gavusi Trumano doktrinos vardą, jau tęsiama dvidešimt metų. Jos esmė yra ta, kad pripažįstama, jog kituose kraštuose vyksta pasikeitimai, netiesiogiai paliečia ir JAV. Toliau vykiai, jeigu ji juos tuojau nereguliuoja su laiku prisitvirtins ir tiesiogiai paveiks JAV gyvenimą ar saugumą.

Dėka šios doktrinos buvo išgelbėta Turkijos ir Graikijos demokratinė santvarka, ypač ši pastutinioji buvo mirtinam pavojui patekti į raudonojo smako ryklę.

Trumano doktrinos tiesiogine pasekme buvo Maršalo planas, padėjęs atsistatyti Vakarinei Europai. Tą pačią politiką sekant vėliau buvo sudarytas Šiaurės Atlanto Paktas. Kada 1950 metais Šiaurės komunistinė Korėja

užpuolė demokratinę Pietinę, tos politikos vedami š. amerikiečiai pasipriešino, kilo ilgas ir kruvinas karas, bet Pietinės Korėjos laisvė buvo išgelbėta.

Tos pačios idėjos vedama Š. Amerika pasipriešino ir Vietnamo komunistų kėslams užimti Pietų Vietnamą, kuris pagal 1957 m. Ženevos konferencijos susitarimą buvo palikęs demokratinę sferą.

Šviesios atminties prezidentas Kennedy nusiuntė kariškių patarėjų ir instruktorių grupę, kad padėtų vyriausybei kovoti prieš grėsiantį totalitarizmo pavojų. Ši grupė augo, dalinosi į kitas grupes. Komunistinei sukilėlių veiklai didėjant, pradėta siųsti kariniai daliniai, batalionai, pulkai, paskui ir divizijos.

Kokios šio karo perspektyvos? Š. Amerika po poros metų sportadinių mūšių pamatė, kad greitai karinė pergalė neįmanoma. Džunglėse, kalnuose, urvuose besislepiantys komunistai nelengva išrūkyti. Tada pradėta kitas kovos metodas — kūrybinė pagalba pietiečiams ir "atvirų rankų" siūlymu šiauriečiams. Optimistinės galutinės pergalės perspektyvos. Apie tai sekančiame numery.

MIRĖ ARGENTINOS ŽIBALO ATRADEJAS

Mendoza provincijoje, Godoy Cruz mieste, kovo 26 d. mirė Jose Fuchs, eidamas 87-ius metus amžiaus. Jį geologijos ir kasyklų direkcija atkvieta iš Vokietijos 1906 metais ir tuojau nusiuntė į Comodoro Rivadavia ieškoti geriamojo vandens ir tuo tikslu gręžti šulinius. Išgręžus antrąjį šulinį iki 555 metrų, vietoj vandens pasirodė žibalas. Tai įvyko 1907 m. gruodžio mėn. 13 d. Šis "netikėtas radinys" pakeitė Argentinos Patagonijos likimą. Comodoro Rivadavia kaimas, kuriame tuo metu gyveno 60 šeimų, dėka žibalo, išaugo į gražų, modernišką miestą. J. Fuchs nebeieškojo daugiau vandens, o tik gręžė giliuosius šulinius 3000 metrų ir gilesnius. Per 30 veiklos metų vadovavo arba bent dalyvavo prie 8000 šulinių gręžimo. Už savo sugebėjimą ir sąžiningumą tarnyboje buvo nuolatos aukštinamas ir 1923 tapo paskirtas srities viršininku. 1936 m. išėjo pensijon, kuria pasinaudojo gana ilgą laiką...

Sporto klubui "San Lorenzo" vyriausybė paskyrė 26 ha žemės Alente. Brown parke, Villa Lugano ribose. Tame plote bus statomas sportinis miestas labai modernišką išplanavimą. Futbolo stadionas bus didžiausias Argentinoje su 150.000 sėdimų vietų ir visos po stogu. Bus įrengiami praktikavimui 25 sporto rūšių. Iki šiol mažai patrauklią zoną norima padaryti sostinės "pietiniu Palermo".

MORALINIMO AKCIJA TRAUKINIuose

Požeminių traukinių vagonuose policija ir susisiekimo vadovybė kovo 15 d. pradėjo moralinimo akciją. Tą dieną požeminio "A" linijoje buvo suminta 36 asmenys už valkatavimą, elgetavimą, prekavimą, "abejotiną moralę" ir 14 suimta už rūkymą. Draudžiama rūkyti traukinių vagonuose, autobusuose, įstaigose, bet dažnas pypkorius neiškenčia ir už tai patupdomi šaltojon, užsimoka pabaudą ir paleidžiami. Ar ilgai laukui užteks tos pamokos?

GERAS DERLIUS

Šiais metais Argentinoje numatoma labai didelis kukurūzų derlius, net pusdevinto milijono tonų. Tokio derliaus nebuvau jau 23 metai.

KOMUNISTINIS TERORAS PLEČIASI

Amerikos valstybių užsienio reikalų ministerių konferencijoje, kuri įvyko Buenos Aires mieste pereinam vasario mėnesį, Argentina buvo pasiūliusi sudaryti bendrą gynybos tarybą kovai su plintančiu komunistiniu teroru Pietų Amerikos žemyne. Didžiama valstybių tą projektą atmetė. Tik pasibaigus konferencijai prasidėjo terorizmo aktai Venecueloje, vėliau Kolumbijoje, o dabar gana smarkiai Bolivijoje.

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 822.776
Director responsable — A. STEIGVILA

COPIREO ARGENTINO CASA CENTRAL	Concesión N° 1384
	Franqueo Pagado
	Tarifa Reducida
	Concesión N° 4015

400 ATsilankymu

Tai buvo prieš aštuoniolika metų, kada pirmas "Laiko" numeris, nestoro žurnalo forma, aplankė lietuvių namus čia Avellanedoje, tautiečius sostinėje, provincijose ir taip pat pasiekė kai kurias šeimas Montevideo mieste, Brazilijoje ir Š. Amerikoje. "Laiko" lankomų šeimų ir paskirų lietuvių skaičius kas kartą vis didėjo, gausėjo kraštų skaičius, į kuriuos vykdavo laikraščio paketėliai. Pradžioje kas mėnesį, paskui kas dvi savaites.

Daug kas pasikeitė per tiek laiko. Daug mūsų skaitytojų ir draugų, rėmėjų ir bendradarbių iškeliavo amžinybėn. Tada buvę jaunuoliai sukūrė šeimas, tuomet buvę vaikai dabar papildė jaunimo gretas. Su visais mezgame bičiulystės ryšį.

traciją ar straipsnį gauname pa-barančių žodžių ir pagyrimų. Ne visų vienodas skonis nei kriterijus. Ne visi laikraštį ieško to paties. Vienam įdomu kas dedasi plačiame pasauly, kitam rūpi visų pirma okupuotoji mūsų Tėvynė ir žinios iš ten, o kitas pirmą eilę stato žinutes iš vietinių kolonijų gyvenimo. Stengiamės, kad visi rastų šiek tiek ko ieško.

Mūsų Vėliavos? — Trys mums vadovauja — Tėvynės meilė, krikščionybė ir lojalumas valstybei, kurioje atradome įstatymų teikiama globą, laisvę, darbą.

Nuo pat pirmojo numerio Tautos trispalvė mūsų žygiui kelią rodė ir ją sekame nesvyruodami. Tikime, kad ji parves mus į laisvąją Tėvynę.

"Laiko" iniciatorius ir pirmasis redaktorius J. E. Vysk. P. Brazys, Europos lietuvių dvasinis globėjas.

Per tiek laiko keitėsi ir "Laiko" redaktoriai bei artimiausieji bendradarbiai. Pirmasis redaktorius tapo iškeltas į bažnytinės hierarkijos viršūnę ir atsakomybę. Tai J. E. vysk. Pr. Brazys. Kiti taip pat nuėjo prie naujų paskirčių ir darbų.

Tur būt vienintelis išstovėjęs užimtam "sargybos poste", tai

brolis Pijus. Jis nepavargstantis administratorius ir talkininkas. Kad ir išvyksta kartais poilsui, bet visados jam lieka pirmoji eilė "Laiko" reikalai. Labai mažai tėra skaitytojų, kurių jis nepažintų asmeniškai.

Redakcijos pastangos visados tos pačios, kad laikraštis būtų patrauklus išore ir kas kartą įdomesnis savo turiniu. Šimtu nuosimčių to nepasiekiamo ir neįmanoma pasiekti. Už tą pačią ilius

Lietuvybės išlaikymą tikime esant susijusiu su tėvų brangintu tikėjimu, kuriame ir dabartinė karta, didžioji daugumoj, įprasmina savo žemiškas dienas ir randa jame jėgos kasdieninei kovai.

Aušrininkas dr. Kazys Grišius 1899 m. savo atsisaukime nurodė bendrą pavojų nešamą rusiškų mokyklų — ištautėjimą ir praradimą katalikų tikybos. Atsisaukimą pradeda šiais žodžiais: "Jau nuo daug metų rusikai visomis slyomis steigias mus, Lietuvius Katalikus, ruskais ir pravoslavais padaryti". Ragina neleisti vaikų ton mokyklon, kur katalikų kunigas nenuėina. (Paimita iš atsisaukimo fotografijos, tilpusios neseniai išleisto knygoje "Mūsų Lietuva", III t. 139 pusl.).

Jeigu kas iš lietuvių emigracijoje ir abejingas dieviškajai tiesai, ar net kovoja prieš ją, mes nelaukome jo priešų; jis lieka mūsų broliu, kurio veiksmus ar žodžius galime tik apgailėti ir jį užjausti.

Jei tesėjome aplankyti 400 kartų mūsų tautiečius, tai nuopelnas didžiąja dalimi, mūsų draugų ir rėmėjų. Vieni padarę sinančių žodžių, kiti realiu bendradarbiavimu, dar kiti materialine parama mus lydejo nuolat. Tas mus guodė ir davė tikrumą, kad mūsų triūsas yra naudingas Bažnyčiai ir Tautai.

Tikimės ir ateityje to paties bendradarbiavimo ir paramos.

IŠ VISO PASAULIO

KOVA SU KOMUNIZMU KOLUMBIJOJ

Komunistų sukelti teroristiniai aktai Kolumbijoje labai padidėjo. Paskutinių dviejų savaičių bėgyje įvairiose šalies vietose buvo nužudyti 28 asmenys. Prezidento Carlos Lleras Restrepo vyriausybė pradėjo griežtą akciją prieš terorą. Buvo suarėštuota apie trys šimtai vyriausių kompartijos vadų ir narių. Kolumbijos komunistai turi glaudžius ryšius su Venecuelos sukilėlių sąjūdžiu FLAN. Abiejų šalių revoliucineriai gauna instrukcijas iš Kubos. Pasiūsta 20.000 kariuomenės į vietas, kur randasi svarbiausi neramumo židiniai.

Ženevoje susirinkę šimto tautų mokslininkai — meteorologai tikisi pasiekti, kad bus galima nusakyti oro atmainas dviem savaitėm iš anksto, apvaldyti audras ir užtikrinti vandens aprūpinimą gėrimui ir laistymui.

Amerikos prezidentų konferencija prasideda Urugvajuje, balandžio 12 d. labai gražiame Punta del Este mieste. Ypatingas dėmesys bus kreipiamas į Pietų Amerikos gyventojų gerbūvio pakėlimą, prekybos ir pramonės išvystymą ir karinių išlaidų sumažinimą. Tam laikui imtasi didelių saugumo priemonių, svaržomas lėktuvais susisiekimas ir įspėta, kad bet koks nepažįstamas lėktuvas prisitartinęs prie Punta del Este apylinkės bus numušamas.

BRANGUS TEATRAS

Prezidento dekretu buvo patvirtintas Buenos Aires miesto biudžetas šioms metams. Pajamų ir išlaidų numatoma po 49.170 milijonų, be nedeckliaus. Krin-ta į akį teatro Colon brangiai kainuojantis išlaikymas, būtent, išlaidos šiam teatrui išlaikyti siekia 1579 milijonus pežų, gi pajamų pramatoma iš šio teatro tik 191 milijonas. Reiškia, sostinės gyventojų kišenė turės padengti 1388 milijonus. Miesto teatras "General San Martin" turės žymiai mažesnį deficitą: išlaidos 201 milijonas ir pajamos 43 mil. trūks 158 milijonų. Didelė gyventojų dauguma niekados neužėina į šiuos teatrus, bet turės juos paremti.

Viešiesiems darbams, kartu su administracijos išlaidomis, numatoma išleisti 6579 mil pežų.

Ekonomijos Ministeris pranešė, kad vieny metų laikotarpį nebus keliamos kainos šių produktų ir patarnavimų; visos naftos ir žibalo rūšys, dujos (gas del estado), elektros šviesa ir jėga, vanduo, anglys, sanitariniai įrenginiai ir geležinkeliai.

Šiais metais bus baigta ruošti dešimtmečio planas, padalintas į du penkmečius. Šie planai apims visas gyvenimo sritis — ekonomiją, bendrą gerbūvį, švietimą, kultūrą, krašto saugumą. Planas bus pradėta įgyvendinti nuo sekančių metų ir paskutinieji bus 1977. Reikia tikėtis, kad Argentina prie šios vyriausybės žymiai pažengs pirmyn.

GRASINA ATIMTI DARŽŲ SKLYPELIUS

• Sodybiniai sklypeliai tebėra krislai nepagydomos kolchozomanijos apsėstųjų bolševikijos vadų akyse. Ir Stalino, ir Chruščovo laikais vis užeidavo bangos sumanymų atimti iš kolchozinių tų žemės lopinėlius, — tegu daugiau dirba dvaro žemė, vietoj kapstėsi savo darželiuose.

Ne kitaip ir dabar. "Kaikurie ūkių vadovai" — rašo žemės ūkio ekonomistė B. Poviliūnienė Tiesoj (kovo 10), — "kelia klausimą, ar neatėjo laikas siaurinti asmeninį pagalbinį ūkį, padidinant atitinkamai kolūkiečių pajamas iš visuomeninio ūkio".

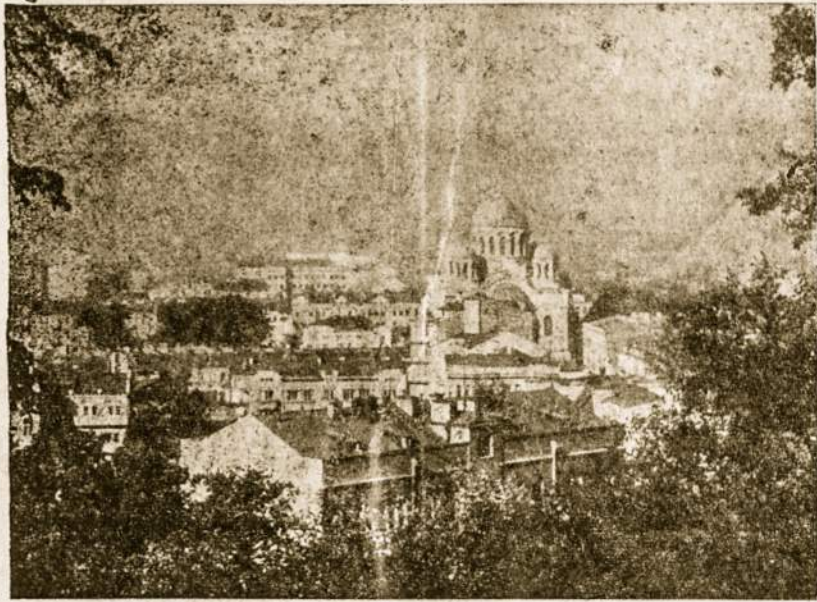
Bandydama įrodyti, kad dar ne laikas, ekonomistė pateikia smulkesnių duomenų apie sklypelių reikšmę šių dienų kumečiams. Būtent:

Įvertinus, kiek pajamų gaunama iš darbo sklypelyje ir dvaro laukuose, paaiškėjo, kad 1958 metais už kolchozinį darbą žmonės buvo atlyginami triskart pigiau, negu vienos valandos dar-

bo pajamos savame sklypelyje. Dabar, kolchozuose atlyginimus padidinus, esą išeina maždaug tas pats, ar kolchoze, ar savo darže dirbsi. Bet ir taip esant, tikrumoje kolchoze žmogus negali uždirbti tiek, kiek savame darželyje.

Iš 60 arų (tai yra 0,6 ha) sklypelio, maždaug pusė paprastai užsodinama bulvėmis, apie trečdalis užsėjama miežiais, o likusioji dalis — daržovėmis bei šakniavaisiais. Išaugina apie 30 (dvigubųjų) centnerių bulvių, 4-5 cnt. miežių, 4 cnt. daržovių ir apie 16 cnt. pašarinių šakniavaisių. Viskas suvartojama miestui ir pašarui, tik bulvių dalis lieka parduoti.

Vidutinė šeima laiko viena karvę, dvi kiaules ir apie 10 vištų. Pasigamina 3,6-4 cnt. mėsos, 25,5 cnt. pieno ir apie 900 kiaušinių. (Pašaro kiekis papildomas ir iš kolchozo gaunamais pašarais, kuriuos gauna darbo atlyginimo sąskaiton).

Kauno Igulus bažnyčia uždaryta, laukia laisvės.

• Knygų Rūmai, lietuvių bibliografijos įstaiga Vilniuje (direktorius A. Ulpis) išleido pirmąją didžiojo lietuvių bibliografijos rinkinio knygą. Joje sudėta daugiau kaip trijų tūkstančių leidinių aprašai — nuo pirmosios lietuviškos knygos (Mažvydo katechizmo, 1547) iki 1861 metais išėjusio M. Valančiaus raštų bei Ivinskio kalendorių. Surinkta trumpa knygų istorija, autorių biografijos, nurodyti straipsniai bei studijos apie tas knygas, duodamos titulinį puslapių nuotraukos ir adresai bibliotekų, kuriose tas knygas galima matyti. 16-18 amžiais nemaža tų knygų dalis leista Vokietijoje, Čekijoje, Anglijoje ir Prancūzijoje.

Pagal numatytą planą, šio bibliografijos rinkinio turėtų būti apie 60 tomų. Jiems išleisti busia darbo bent dviem kartom bibliografų. Tai esąs planas maždaug šimtui metų.

• "Tiesa", kovo 5 d. apgailestauja, kad "Operos mėgėjų tarpe populiarūs yra Abd. Lie-tuvninkas, H. Zabulėnas, I. Lelienė, K. Silgalis, R. Marijošius, bet pastaruoju laiku žiūrovas lauktų iš jų didesnių pastangų".

Pasirodo, kad, nekalbant apie retokai namie pasirodantį gerus dainininkus, kaip V. Noreika (tenoras), V. Daunoras (bosas) ir E. Kaniava (baritonas), yra eilė ir kitų lietuvių dainininkų, bet jie išbarstyti Rusijoje: Radvilė (tenoras) dainuoja Per-

mėj, Jocys (bosas) ir Glinskaitė (sopranas) — Leningrade, Kurpys (bosas) — Sverdlovskė... Anžvalgininkas mano, kad juos būtų galima atsikviesti Vilniun, bet, esą, "Deja, delsiama. Kodėl?"

SPORTININKAI

• Balandžio 22-24 d. Italijoje įvykstančiose Europos jaunių plaukimo varžybose rusų plaukikų grupėje bus ir du lietuviai iš Kauno — S. Rudokas ir Edigijus Žebrauskas. (Sportas, 1967/31).

BERNIUKŲ CHORAS

• Vienos berniukų choro pavyzdžiu, jau kuris metas yra ir Vilniuje berniukų choras "Ažuoliukas". Chore dainuoja 120 berniukų. Per septynetą metų choras yra pasirodęs ne tik beveik visuose Lietuvos miestuose, bet ir Rygoje, Talline ir net Maskvoje. Kovo gale choras išvyko koncertuoti į Kijevą. Pažymėtina, kad choras ką tik baigė rengti J. S. Bacho kantatą "Magnificat" (su kameriniu filharmonijos orkestru ir keturiais solistais, kurių tarpe yra ir V. Adamkevičius). Vilniaus "Ažuoliukai" šią (religinio turinio) kantatą Kijevu atliks pirmą kartą. Sovietijoje jos iš viso darniekas nėra girdėjęs. Kantatą prirengė choro meno vadovas H. Perelšteinas. (ELTA)

Skaityk
ir platink
"LAIKĄ"

PIETŲ AMERIKOS LIETUVIŲ JAUNIMO STOVYKLA SAO PAULY

Baigiant Jaunimo Metus, Buenos Aires, Villa Elisa, buvo susitarta, kad sekančiais metais, 1968, Pietų Amerikos lietuvių jaunimo stovyklą organizuos braziliečiai, Sao Paulyje, kadangi šiame mieste yra didžiausia lietuvių bendruomenė.

Darbai jau pradėti. Jaunimo atstovai jau buvo susirinkę tris kartus. Kaikurie organizaciniai darbai atlikti kaip komiteto sekretoriato sudarymas, užmegzti ryšiams ir palaikyti santykiams su jaunimo organizacijomis įvairiuose kraštuose, informuoti lietuvišką spaudą, sudarytos kaikurių komisijos specialioms užduotims atlikti.

Stovykla yra numatyta ruošti, jei kaimynai iš Buenos Aires ir Montevideo pritaris, sausio mėn. pabaigoje. Pradžią yra numatyta sausio mėn. 27 d. Trukmę visą savaitę. Po stovyklos kelios dienos būtų skirtos kitai programai, kuri vėliau bus pranešta spaudoje.

Jaunimui iš Pietų Amerikos ir kitų kraštų, kuris dalyvaus stovykloje ir po stovyklos nustatytą programą, pragyvenimas stovyklos metu ir po jos bus veltui. Tai daroma tikslu daugiau jaunimo paskatinti vykti į S. Paulo.

Javonis

LIETUVOS MENININKAI

• Maskvos žurnale "Iskustvo", šių metų pirmajame numeryje, yra įdėta išsami apybraiža apie dailininką Stasį Ušinską. Autorė (V. Kulešova), dailės meno teoretikė, itin aukštai įvertino S. Ušinsko scenovaidžius, sukurtus Kauno Valstybiniame teatre dar priešbolševikiniais laikais. S. Ušinskis įrašomas greta kitų jau aukštai įvertintų lietuvių dailės įžymybių — skulptoriaus J. Mikėno, tapytojo A. Gudaičio, keramikos L. Strolio ir dekoratoriaus L. Truikio. Pažymėtina, kad S. Ušinskis, kaip ir L. Truikys, apie 20 metų buvo laikomi "šešelyje".

• Kovo 15 d. Maskvoje savo pasirodymus (rusų revoliucijos sukakties proga) pradėjo Kauno dramos teatras. Vaidino neseniai inscenizuotą K. Borutos "Balta-ragio Malūną". (E)

"ELTA" ISPANISKAI

• Lankydamos Pietų Amerikoje, Vliko pirmininkas su vietos lietuvių veikėjais išsiaiškino klišius Eltos informacijų Pietų Amerikos kalbomis leidime ir surašė atitinkamų persitvarkymų, kuriuos Vliko valdyba kovo 7 d. posėdyje patvirtino.

Ligšiol biuletiniai ispanų kalba buvo redaguojami K. Čihiro, Montevideo, o išleidimo ir išsiuntimo darbus atlikdavo Z. Juknevičius, Buenos Aires. Dėl labai netvarkingo pašto veikimo susidarydavo didelių nesklaidimų. Dabar tuos biuletinius redaguos prof. E. Paršelis, leidimo ir išsiuntimo talkai vadovaus Z. Juknevičius ir Ig. Padvalskis (Vliko atstovybės pirmininkas), visi Buenos Aires, Argentinoje.

Ilgą laiką nesisekė suorganizuoti Eltos informacijų leidimo portugalų kalba. Dabar tas reikalas pagaliau sutvarkytas, atitinkamai sutarus su Vliko atstovybės pirmininku Brazilijoje J. Valavičium ir prel P. Ragažinskiu. ***

• Šlovingiausi tautos istorijos puslapiai yra tie, kur aprašytos jos kančios, — tos kančios, kuriose augo ir brėdo tautos charakteris.

S. Smiles

LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS ESMĖ IR TIKSLAI

1) Pasaulio Lietuvių Bendruomenė yra ne draugija, bet tautinė bendruomenė. Į draugiją rašosi nariu kas tik nori, tautinei bendruomenei priklauso kiekvienas lietuvis savo gimimu. PLB narys yra kiekvienas žmogus, kurio gyslose teka lietuviškas kraujas, kuris yra lietuviškos kilmės nors ir nematęs Lietuvos.

PLB apima visus lietuvius, todėl ji yra visuotina. Tautinė bendruomenė negali skirstytis pagal kraštą, kilmę, religiją, lytį ir tt. Gali būti katalikų bendruomenė, evangelikų bendruomenė, profesinė bendruomenė ir tt. Bet tai bus tam tikrų uždavinių bendruomenės. Tautinė bendruomenė yra viena, kaip viena yra lietuviybė. Ji apima visus specifinius tos tautos bendruomenių narius. Tiek vilniškių, tiek kauniškių, tiek suvalkiečių, tiek klaipečių lietuviybė yra ta pati. Todėl yra neleistina lietuvių tautinę bendruomenę rūšiuoti pagal lietuvių kilmės vietą, nėra Mažosios Lietuvos lietuviybės. Didž. Lietuvos lietuviybės, Š. Amerikos, Pietų Amerikos lietuviybės ir tt. Lietuviybė yra viena, viena yra lietuvių tautinė bendruomenė, vieni yra visuotiniai bendruomenės organai, o tai yra vyriausi PLB vadovaujantieji organai.

2) PLB yra tokia, kokia yra pati lietuviškoji visuomenė. Jos svarbiausia žymė, kad ji yra lietuviškoji ir demokratiška. Tad ir jos organai yra lietuviški ir demokratiški savo esme, savo

struktūra ir savo metodais. Kadangi PLB yra lietuviška, tai ji turi visą lietuviškojo gyvenimo struktūrinį įvairumą, kuris reikšėsi Lietuvoje ir reikšėsi išeivijoje. PLB organai remia kiekvieną gerą lietuvišką iniciatyvą, ar ji eitų iš katalikų ar iš evangelikų, ar iš liaudininkų ar iš tautininkų ar kitų lietuviškų organizacijų ar asmenų. Juo ta iniciatyva gyvensnė, tuo didesnio realaus svorio turi tautinėje bendruomenėje ir tikią daugiau remia PLB organai. Tai nepaneigia teisės gyventi ir veikti ir gauti paramos aktivišioms mažumoms.

PLB organų vadovybės dėl minėtų priežasčių negali reikštis savo partinėmis tendencijomis nei diktatūriniais polinkiais. PLB veikla yra lietuviška ir demokratiška savo turiniu ir metodais.

3) PLB organai negali pasidaryti tos ar kitos partijos įrankiu. Partijos su savo partiniais tikslais PLB organuose neturi vietos. PLB tikslas — lietuviybė. Nors vadovybėje ir būtų visokių partijos atstovų, nes jos turi teisės dalyvauti PLB darbe, bet jie turės vieną bendrą kelią ir bendrą žodį savo bendram lietuviškam darbui dirbti. Kas PLB organuose mėginą, jos uždavinius siaurinti ir vesti siaurą partinę politiką, būtų PLB kenksmingas. PLB ir jos vadovybė yra anti-partinė. Kas ateina į bet kurią PLB vadovybę, turi iškilti virš savo partijos egoistinių reikalų ir turi dirbti bendrą lietuvišką darbą.

IV PAL KONGRESO ATGARSAI

Man teko dalyvauti pirmame Pietų Amerikos Lietuvių kongrese, kuris įvyko 1961 metų pradžioje ir ketvirtame. Pastebėjau milžinišką skirtumą tarp abiejų kongresų. Šių metų kongrese matėsi dalyvių gausumas: ir atidarymo iškilnėse, ir pamaldose katedroje, ir lietuvių organizacijų parengimuose. Šv. Cecilijos choro dainos man padarė didžiulį įspūdį ir mačiau, kad ir kiti dalyviai buvo sujaudinti iki grau-dumo.

Tai vėl Lietuvių Centro patalpose atsisveikinimo vakarienė. Virš tūkstančio dalyvių susėdo prie stalų. Žavintį įspūdį paliko D. O. Ožinskienės sutvertas ir vadovaujamas "Papartynas". Jo sudainotos dainelės vyresniesiems priminė vaikystę tėvynėje, o jaunimo širdyse sukėlė norą žengti jaunučių choristų pėdomis. Daugelis savo dvasioje galvojo: "Jeigu jie gali, dėl ko aš negalėsiu?". Senas priežodis sako, kad žodžiai uždega, pavyzdys patraukia. Linkime didelei patriotei D. Ožinskienei niekad nepavargti ir toliau nenuilstamai darbuotis lietuviškam veikime, ypač jaunimo tarpe ir jos jaunučiams dainininkams pasiekti dainos meno viršūnes.

Ogi mūsų grakščių ir lanksčių šokėjų grupės "Rambynas" ir "Gintaras". Matant mūsų jaunimą dalyvaujant kartu su senąja karta, pradingsta pesimizmas, kuris kankina senesnių patriotų dvasią ir širdis. Kolei lietuviška daina skambės senimo ir jaunimo lūpose, kolei lietuviški šokiai

kels mus į mielą Lietuvą ir primins lietuvišką dvasią, tol mes nežėsime tarp svetimųjų.

Pirmame kongrese įvykusiame prieš pustužinį metų Buenos Aires mieste dominavo senoji karta su mažomis jaunimo išimtimis. Dabar gi visur matėsi mūsų "ipėdiniai". Pats kongreso vykdomasis komitetas buvo sudarytas iš jaunimo atstovų, o posėdžiuose paskaitų prelegentai ir diskusijų dalyviai didele dalimi taip pat jaunieji. Jie reikšė pareidavimą, labai teisingą, kad jiems būtų pavestas visas organizacinis darbas, o senesnieji tik savo patarimais padėtų.

Tad bravo, Jaunime. Mes, senieji, mielai pasitrauksime, o tu, Jaunasis Atžalyne, rikiuokis, griebkis darbo, o mes padėsime!

"Ranka gi i ranką, na, vyrai, [kas galit, Sustoję į darbą už mylimą šalį; Prikelkime Lietuvą mūsų..."

Telaminia Aukščiausias praėjusio IV PAL Kongreso rezolucijas ir entuziazmą, kad Kongreso pasisekimas nepaliktų vien gražus įspūdis, bet kad greitai pasirodytų ir vaisiai.

J. Bružikas, S. J.

• Nelūdėkim. Nukankintieji kovoja drauge su mumis. Jie nėra mirę. Jie stiprina mūsų gretas. Tebus pašlovinti nenusilenkę prieš netiesą. Jie gyvena amžinai.

Ark. M. Reinys
Parašė Rusijoje,
Vladimiro kalėjime, 1953 m.

ISPŪDŽIAI IŠ MALDINGOS KELIONĖS Į LUJANĄ

Visi esame gavę malonių iš Švč. Marijos. Tačiau daugelis jų nemato, nepripažįsta, malonę nori priskirti normaliam gyvenimo vyksmui. Dar kiti prašo malonių, bet kada jas gauna, užmiršta už jas padėkoti ypatingesniu būdu. Tai nenaujiena. Juk ir iš dešimties pagydytų raupsuotojų, tik vienas atsiminė sugrįžti ir padėkoti Išganytojui.

Daugelis bijojome dėl oro, atsimindami atvelykio sekmadienio liūtį. Mūsų kelionei Dievas suteikė puikiausią dieną. "Saulė žeme ritinėjosi" — sakydavom Lietuvoje. Ir taip 2-ji sekmadienis po Velykų, didžiulis būrys lietuvių, susėdė į tris autobusus, apie pusę aštuntos val. nuo Aušros Vartų parapijos išvykome Lujano link. Vykome pasišvęsti Marijai ir pasimelsti ir už kitus brolius lietuvius.

Ne vienam liūdo širdis, kad tik trys autobusai prisipildė maldininkais. Kitais metais važiuodavo choras, aktyvesnis jaunimas, Birutietės, kitos katalikiš-

kos organizacijos. O šiemet ne. Kodėl? Tvarkos atžvilgiu taip pat daug pasigesta...

Atvykę į Lujaną, skubėjome susirasti kampelį kur pasidėti dalykėlius. Prieš dešimtą valandą visi rinkomės prieš baziliką. Susirikiavę ir kun. R. Balnio vadovaujami įėjome bazilikon. Procesijos prieky plevėsavo trys vėliavos: lietuviška, Šv. Kazimiero ir Argentinos. Į lietuvius pralkalbėjo Mercedes vysk. Msgn. Tome, pasveikindamas lietuvius ir naująjį kleboną kun. Juozą Petraitį. Vyskupas prašė susirinkusius melstis už Lietuvos laisvę ir jos kankinius. Mišias laikė kun. Petraitis, vargonais palydint Pijui Gudelevičiui. Net pats Lujan klebonas pasigėdo lietuviško choro, atsimindamas daug iškilmingesnes pamaldas ankstybesniais kartais. Pamokslininkas priminė, kad šis sekmadienis skirtas maldoms už dvasinius pašaukimus. Prašvėkim Mariją, kad ir iš lietuvių atsirastų daugiau jaunuolių ir mergaičių, kurie pasišvęstų Dievo tarnybai.

Po pamaldų vieni stiprinosi savo atsivežtais užkandžiais, kiti ėjo į restoranus.

Po Šv. valandos ir palaiminimo buvo procesija aplink bažnyčią. Po jos sugiedojome Tautos himną. Tada visi buvo nu-fotografuoti ir nufilmuoti.

Išpildę užbręžtą programą skubėjome prie autobusų. Grįžtant į namus skambėjo dainos, džiaugėmės atlikę malonių pareigą. Po 3 valandų kelionės pasiekėm parapiją ir skirstėmės į namus, nešdami lauktuvių namiškiams, draugams ir pažįstamiems.

Būtų gera, kad suorganizuotumėm maldingą akelionę ir į Lourdo bažnyčią, esančią netoli Buenos Aires miesto. Turėtume geriau pasiruošti ir surinkti daugiau dalyvių.

Dažną sekmadienį praleidžiame nuobodžiaudami ir nežinodami ką veikti. Tuo tarpu tokios kelionės atgaivina kūną ir sustiprina sielą. Dalyvaudami maldininkų kelionėse niekad nesigailėsime. **Maldininkas.**

LIETUVIAI DELTOS SALOSE

Ar daug kas pažįstame Urugvajaus ir Paranos upių sudaromą Deltą? Pažiūrėkim į žemėlapi. Gražu ir įspūdinga. Dar įspūdingiau iš lėktuvo. Mėlynuoja vandens plotai, žaliuoja salos, baltuoja namai. Visur ramybė. Nei traukinio švilpesio, nei sunkvežimio, kolektyvo. Viskas vandens keliu — valtimis.

Bet būna metai, kai šis poetingas vaizdas pasikeičia į siaubo paveikslą, į visuotino tvano įdėją. Tada upės lygis pakyla keleta metrų, pasidaro drumslinas ir neša viską ką atranda pakely — lengvesnius namelius, sugriautų pastatų gabalus, namų apyvokos rakandus. Paskutiniai didžiausi potvyniai buvo 1959 ir 1966 metais. Po to liūdna — žmonių keletos ar keliolikos metų darbo vaisiai per keleta valandų sunaikinta, vaisiniai medžiai išrauti, pasėliai apnešti upės sąnašomis. Po tokių potvynių dalis gyventojų palieka viską ir vyksta ieškoti saugesnių vietų.

Lietuviai niekur neišsigąsta. Jų yra karštojoje Brazilijoje, Alas-

koj, Argentinos vėjuotoj Pampoj. Jų ir Deltoj jau maža kolonija susikūrusi. Gal pats pirmasis nusipirko ten žemės Anatolijus Grišonas. Pirmutinis, kuris sėsliai apsigyveno, tai vilnietis Vytautas Nalivaika. Po truputį kiti tautiečiai ten kėlėsi. Šiuo metu mums žinomi šie salų gyventojai lietuviai: Alfonsas Burokas, Vincas Simaitis, Jurgis Tonkunas, Fulgentinas Baniulis, Emilija Rastauskienė, Adomas Gečas, Dudokienė - Vasiliauskaitė, Jonas Saladžius ir Steponas Naruševičius.

Ir salų gyventojai, ir provincijos valdžios žmonės geriausiai pažįsta V. Nalivaiką. Jis prieš penkis metus pradėjo leisti laikraštį "Vocero Isleno", jis suorganizavo kooperatyvą. Dabar jo ir kitų gyventojų svarbiausias rūpestis — medžio apdirbimo fabriko steigimas. Reikia gintis nuo išnaudotojų. Medžio pirkkliai ir lentpiuvių savininkai naudoja si "pasiūlų ir paklausų" dėsnium. Kylant medžių augintojų skaičiui, jie mažina kainas. Apginti savo produkto kainą, reikia jį apdirbti — reikia fabriko. Reikalas jau buvo prie vykdomosios fazės, tačiau vyriausybės pasikeitimasis viską kiek užvilkino. Planai padaryti, tęsiama korespondencija su keletu užsienio firmų dėl fabriko statybos ir įruošimo ir dalyko iniciatoriai turi viltį artimaisiais mėnesiais pamatyti savo projektą apvainikuotą pasisekimu.

Ivairios žinios

PENSININKŲ ŽINIAI

Bendra taisyklė, kad pensininkai (jubilados) negali turėti apmokamo darbo. 1957 m. buvo išleistas dekretas, kuris leido pensininkui dirbti ir gauti atlyginimą. Šis dekretas buvo pratęsiamas kas metai. Dabar paskelbta, kad tik iki šių metų gruodžio mėn. 31 d. leidžiama gauti algą šalia pensijos, tai esą paskutinis pratęsimas. Pensininkas, kuris pradeda dirbti, 60 dienų bėgy turi pranešti savo pensijų kasai apie tai.

PABĖGĖLIAI PASITAIKIUS PROGAI

Pabaigoje kovo mėnesio Vienoje vyko pasaulinis turnyras "hockey ant ledo". Į šį turnyrą buvo atvykę daug sportininkų ir kiek žiūrovų iš už geležinės uždangos. Pasinaudodami proga 75 čekoslovakai, 9 vengrai ir 2 lenkai nuėjo pas austrų policiją ir paprašė politinės prieglaudos. Taigi, 86 "rojaus piliečiai" nutarė atsakyti rojaus teisių.

JAUTRI ŠIRDIS

Balandžio 2 d. Argentinoje visose bažnyčiose buvo renkamos aukos alkį kenčiantiems padėti. Sekančią dieną atėjusi į parapijos raštinę viena moteris paliko šiam tikslui septynių tūkstančių pežų, nesakydama nei savo pavardės. Auka pagal evengelijos dvasią, nelaukiant padėkos nei propagandos. **GAISRAS NASLAIČIŲ PRIEGLAUDOJ**

Taninges vietovėje viename pastate iš 13 amžiaus veikė našlaičių vaikų prieglauda, kurių amžius svyravo tarp 3 ir 16 metų. Ugnis juos užklupo pusę ketvirtos naktį. Drąsesnieji šoko per langus, kai kurie sunkiai susižeisdami. 18 vaikučių žuvo liepsnose ir 28 patalpinti ligoninėje. 5 tarnautojai sužeisti.

Trobesys buvo numatyta nugriauti artimu laiku ir pastatyti naują, gaisrams atsparų.

NUCLEO

Este coche ahora tiene 4 velocidades!
Si señor! El Renault 4L (también el 4F) suma ahora otra nueva y decisiva ventaja a sus excepcionales cualidades, incorporando su nueva caja de 4 velocidades, que le confiere, aún, mayor pique, más agilidad y mejor desempeño en todo terreno!
Además, Renault 4L le ofrece ahora:

- **NUEVO** pedal de acelerador "descansa pie"!
- **NUEVO** carburador "Carter" para mejor performance y economía!
- **NUEVO** freno de mano de destrabe instantáneo!
- **NUEVOS** colores veraniegos!
- **NUEVO** regulador de voltaje!

Las ventajas anteriores no se han modificado porque son inmejorables.

SIGA EL RUMBO DEL ROMBO
hasta el Concesionario Renault más próximo y solicite una demostración!

Producto de calidad de INDUSTRIAS KAISER ARGENTINA

Sekmadienio Dimeiai

SAMARIEČIO TARNYBOJE

Į farizejaus klausimą — kas yra mano artimas, Kristus atsakė palyginimu apie samarietį, kuris atradęs sužeista žmogų gatvėje pakėlė, užrišo žaizdas ir nuvežė į užėigą. Farizejaus ir samariečio palyginimas nenustoja ir šandien vertės, priešingai, iškyla dar labiau ir aiškiau.

KAS YRA FARIEZIEJUS IR KUR JIS RANDASI?

Farizejus tai žmogus, kuris save laiko teisiu ir nekaltu. "Aš nevagių, nemusų, nepaleistuvauju, esu pavyzdingas žmogus, ne kaip kiti, kurie vagia, plėšia ir paleistuvauja", taip kalba viešas ir šių dienų krikščionis, pamiršdamas, kad negana nieko neužmušti ar pavogti, kad dar, yra ir kitų svarbesnių įstatymų, iš kurių vienas sako: "MYLĖSI SAVO ARTIMĄ KAIP PATS SAVE". Farizejui šis įstatymas atrodo visai nežinomas, nes jis rūpinasi tik pats savimi, savo gerove, o "kiti tegul žinosi, tegul apsitūpina, kaip išmano..."

Taigi neieškodami toli farizejų, jį rasime savo namuose, savo širdies gelmėse ir stenkimėse kuo greičiau pašalinti, atverkime plačiau akis ir pažvelkime plačiau atviromis akimis aplinkui, o pamatysime, kiek daug mes dar galėsime padaryti, jei tikrai busime kaip samarietis.

sitikti praeiti pro pavargėlių, lyg nematant jo, gali atsukti apšaukti vaikata farizejus, kuris giriasi savo nuveiktais darbais ir laukia pagyrų, bei apiausų, bet praena pro vargšą ir neišmūngą žmogų jo nematydamas.

Dei ko mūsų krikščioniškame pasaulyje yra tiek daug neteisybės ir neįgybės, dėl ko tiek daug puikybės ir išdidumo? Už tai, kad mummyse gyvena farizejus, kuris rūpinasi tikta savimi, pamiršdamas savo artimą. Todėl Sv. Tėvas Paulius VI, savo pastutinėje enciklikoje labai aiškiai pasisakė prieš gobšumą, prieš nelygę ir širdies kietumą daugelio, kurie save vadina labai "teisiais ir kultūringais", kurie vietoje padėję varge patekusiems, krauna ramiai turtus, išnaudoja nemokytus ir tamsius. Vieną kartą pasakė aiškiai kaip ir pats Kristus savo laiku farizejams: "Vargas jums farizejai, kurie laikotės išorės, bet viduje pilni godumo"...

Taigi neieškodami toli farizejų, jį rasime savo namuose, savo širdies gelmėse ir stenkimėse kuo greičiau pašalinti, atverkime plačiau akis ir pažvelkime plačiau atviromis akimis aplinkui, o pamatysime, kiek daug mes dar galėsime padaryti, jei tikrai busime kaip samarietis.

SAMARIEČIO KELIAIS BEEINANT

Vienas paklausė, kokios būvusios Kristaus žaizdos, ar jos didelės, ar ir po prisikėlimo likusios tos pačios? Taip, tos žaizdos netik nesumažėjo, bet dar labiau padidėjo, užtenka nueiti į taip vadinamas "villas mi-

serias", arba į neturtingų žmonių pastoges ir tenai pamatysime Kristaus žaizdas puliuojančias ir kraujuojančias.

Nes kiekvienas žmogus, kuris kenčia yra lyg Kristaus nauja žaizda, kiekvienas kuris gyvena nuodėmėje yra lyg puliuojanti votis ant mistinio Kristaus kūno, kuri laukia gydytojo — samariečio kuris ateitų pagydyti ir apvalyti tas žaizdas. Jeigu šiandien 1.700 milijonų žmonių miršta badu, kai tuo tarpu kita dalis gyvena pertekliu, ar tai nėra didžiulė mūsų XX-jo amžiaus gėdinga žaizda?

Kristus neklaus mūsų teisme, ar mes gerai įsirengėme, ar išleidome pinigų pirkdami televizijas ir kita, bet tik vieną klausimą pastatys:

—Aš buvau alkanas, ar davėt man pavalgyti?

—Aš buvau ištroškęs, ar davėte man atsigerti?

—Aš buvau apnuogintas, ar mane apdengėte?

—Aš buvau pavargėlis ir pakeleivis, ar mane suselpėte?

Ir tuomet daugelis turės nutilti, sugėdinti, nes negalės nieko atsakyti į šį klausimą. Tuomet turės išgirsti: "Ištikrųjų sakau jums, ko nepadarėte iš mano pačių mažiausių, nė man nepadarėte".

Tik samarietis galės duoti atsakymą į šiuos klausimus, nes jis matė kiekviename vargše, kiekviename žmoguje — Kristų, jam nesvarbu buvo, ar tas vargšas buvo žydas, ar pagonis, ar rusas, ar vokiečiai, ar krikščionis, ar čigonas, visuose samarietis matė Kristaus veidą, kiekvienam padeda.

Samarietis gali būti kiekvienas iš mūsų, tik reikia plačiau atverti akis, tik reikia pasižvalgyti aplinkui. Dievas davė rankas, kad jas ištiestume savo artimui, prašančiam pagalbos, davė akis, kad pamatytume kito vargšus, jis davė ausis, kad išgirstume kitų raudas, jis davė kojas, kad nešytų kitų neštas, nes tik tokiu būdu mes įvykdysime didžiausią ir patį gražiausią įstatymą: "mylėsi savo artimą, kaip pats save".

kun. Augustinas

IŠ KATALIKIŠKO PASAULIO

• Šv. Dominiko respublikoj pagal UNESCO davinius, iš pusketvirto milijono gyventojų yra venas milijonas analfabetų. Įvairiose šalies vyskupijose rengiami trijų metų kursai suaugusiems, kuriuos lankys apie 200 tūkstančių beraščių. Tai žymi pagalba švietimo darbe.

EKUMENINIS BENDRADARBIAVIMAS

Pietų Afrikoj Pretorijos vyskupas užleido didžiosios seminarijos patalpas anglikonų bažnyčios dvasiškiams rekolekcijų atlikimui. Anglikonų vyskupas savo biuleteny padėkojo už ši ekumeniškos ir broliškos meilės pavyzdį.

UKRAINOS KATALIKŲ BAŽNYČIA

Belgijoj, Briusely veikia "Lyga Krikščioniškai Civilizacijai Ginti". Rusijos prezidento popiežiui vizito proga, ši lyga pasirengė memorandumą, kurį įteikė popiežiui, jungtinių tautų sekretoriui ir kitoms asmenybėms. Jame prašoma laisvės Ukrainų Katalikų bažnyčiai, įsteigti ukrainiečių kat. patriarkatą nepriklausant nuo Maskvos ir tęsti beatifikacijos bylą Lvovo arkivyskupo A. Šeptickio, nužudyto lapkričio 1 d. 1944 metais, kada buvo užgniauzta Ukrainos Katalikų bažnyčia.

Gerojo Ganytojo sekmadienį (balandžio 9 d.) visas katalikiškas pasaulis meldžiasi už dvasinius pašaukimus, ypač Pietų Amerikoje.

RELIGIJŲ STATISTIKA

Britų Enciklopedijos 1966 m. laidoje paduoti šie statistiniai duomenys apie žmonių religijas. Katalikų esą visame pasaulyje 590 milijonų, ortodoksų 143 m. ir protestantų 228 mil. Viso krikščionių yra 961 milijonas. Kitos tikybos: muzulmonų 465 mil., hinduistų 409 mil. Konfucijaus pasekėjų 358 mil., Budistų 165 mil., šintoistų 68 mil.

• Danijos katalikų vyskupas Martensen šaukia katalikų sinodą, kuriame dalyvaus 75 kunigai, 25 vienuolės ir 110 pasauliečių. Šių tarpe dalis bus moterys.

• Olandijoj "Unilever" bendrovė ieško nustatyti sąryšį tarp širdies ir kraujo apytakos ligų ir vartojamo maisto. Pagamino sintetinį maistą, miltelių forma, visiškai be skonio, kuriuo maitinasi keturių trapistų vienuolynų nariai nuo pelenų trečiadienio iki didžioio ketvirtadienio. Vienuoliai maitinasi tik šiais milteliais ir trupučiu vaisių. Bendrovė prašė jų bendradarbiavimo, pasiūkėdama jų sąžiningumą, kad nenaudots kito maisto, kaip tik nurodyta. Bandymų rezultatai bus paskelbti vėliau.

"TĖVO ARRUPE ENCIKLIKA"

Taip pradėta vadinti jezuitų generolo kun. P. Arrupe laiškas Lotynų Amerikos jezuitų provincijolams.

Idėjos, stiprus tonas ir evangeliška drąsa šio dokumento darė didelį įspūdį viešajai nuomonei. "Gaila, kad kai kurie Ordono nariai — rašo laiške — dar nesuprato, kad reikia duoti visišką pirmenybę socialiniam teisingumui. Vienuolija tarnauja Jėzui, myli visus žmones, bet pirmoj eilėj vargšus. Mūsų uola ir stiprybė yra Kristus. Jis mums padės, kad galėtume pakilti geresnį pasaulį, negu radome".

• JAV Čikagos arkivyskupijos laikraštis "The New World" pasiekė 404.000 egzempliorių tiražą; rekordinis skaičius tarp Š. Amerikos vyskupijų laikraščių. Toks tiražas pasiekta deka vysk. John Cody akcijos, kad kiekviena katalikiška šeima turėtų šį laikraštį.

• Austrijoj, Graz Seckau vyskupijos Katalikų Akcijos Vadovybė pasiūlė, kad pasauliečiams būtų leista sakyti pamokslus mūsų metu.

Dr. J. Mačernis.

PROPAGANDA, POLEMIKA, DIALOGAS

Kada žmogus nori užmigti, pasistengia kad nei šviesa, nei triukšmas jo nelieštų. Panašiai, kada norima ramiai prisiderinti prie dabartinės seklios intelektualės srovės, protestuojama prieš kiekvieną balsą, kurs nurodo tos srovės seklumą, mizernumą. Kristus kalbėdamas apie papiktinimus duoda kitokį įsakymą: "Jeigu vienas iš tavo brolių nusideda, sudrausk jį" (Lucas XVII,3). Toliau savo mokiniams duoda įsakymą nesusidėti su veidmainingais rašto žinovais (Luc. XX,46). Evangelija aprašo daug Kristaus diskusijų (polemikų) su rašto žinovais. Jo visas viešasis veikimas buvo tik ištiesa Evangelijos propaganda, jis "dialogavo" su miniomis, tačiau nepataikaudamas joms. Kristus duoda aiškų propagandos įsakymą: "Eikit per visą pasaulį, skelbkit Evangeliją visokiam sutvėrimui" (Marc. XVI, 15). Kad tas skelbimas nebus "rami analizė", tai Kristus išreiškia sekančiais žodžiais: "Nemanykite kad atėjau atnešti taiką žemei. Ne atėjau tam, kad atneščiau taiką, bet KALAVIJĄ. Ištikro atėjau, kad atskirčiau vyrą nuo jo tėvo, dukterį nuo jos motinos... ir bus žmogaus priešai jo nuosavyse namuose..." (Mat. X., 34).

Gyvendamas ant žemės žmogus yra ne tik keleivis, bet, svarbiausiai, kovotojas. Kristus sako: kas ne su manin, tas prieš mane. Kovojava ne vatos žiupsniais ("ramia analize"), bet rimtais argumentais (kalaviju) nukreiptu kaip tik prieš krikščionybės priešus.

Dabar ta nuo krikščionybės atkritimo banga eina po de Chardino vėliava. Priserinant prie materializmo — marksizmo noriai užmerkiama akis į paties de Chardino pasisakymą laiške savo nepaprastai mylimai giminaičiai, kad jam pačiam atrodo keista skaitytis tarp ortodoksų tuo tarpu kad savo mintijimu jis sutinka su krevatikiais.

Žmogus labai yra linkęs susikurti sau stabus. Kiek rašalo išlieta beakūstinant de Chardina kaipo "didį mokslininką". Tikrumoje tai ne buvo toks jau mokslininkas, nes nesugebėjo įžiūrėti Piltowno apgaulės, kuria norima buvo sugretinti žmogus su beždžione. Paskiau savo viršininkų išvarytas iš Francijos kaip atskalos skelbėjas ir nuvykęs į Kiniją nesugeba įžiūrėti, kad iš 30 Sinantropo kaušų, betvarčiai sumestų tarp kitų gyvulių kaulų, 27 kaušai turėjo pakaušų padarytas skylės smegenims išimti, kas verčia manyti, jog Sinan-

OLANDAI MISIJOSE

Olandijoj, Utrechto vyskupas J. Alfrink įsteigė Tautinę Misių Tarybą, kurios tikslas bus tvarkyti santykius ir darbą tarp Olandijos katalikų ir vienuolių bei kongregacijų, kurie dirba misijose. Ši taryba taip pat gairins tikinčiuose misijų darbo reikalingumą. Šiuo metu visame pasaulyje dirba 9000 olandų misijonierių.

tropas buvo beždžionė, kurią medžiojo tuo laiku jau gyvenęs žmogus.

De Chardino jaunystėje Ernst Haeckel skelbė panašias mintis kaip dabar Teilhardas. Paskiau kurį laiką tai buvo pamiršta, nes bažnytinė vyriausybė neleido skelbti de Chardino svajonių. Tačiau prieš 12 metų jam mirus dabar visa eilė rašytojų išsiūsoję daro propagandą de Chardiniskam panteizmui. Ar tuo manoma pasitarnauti "dialogui" su bedieviais? Patirtis rodo, kad patikaujantieji paprastai ar visiškai prisideda prie bedievių, ar būna jų sutriuškinti. Laikas pagaliai suprasti, jog reikia klausyti geriau Evangelijos patarimo ir "dialoge" vartoti intelektualų "Kalaviją".

Mokslas + Menas + Literatūra

NAUJOS KNYGOS: LIETUVIŠKAS APEIGYNAS

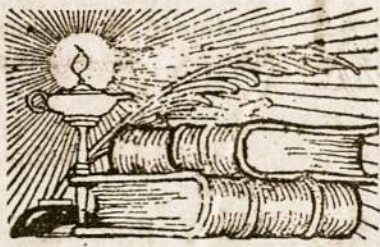
Galima įsivaizduoti Lietuvos vyskupų pastangas ir diplomaciją, kad gautų leidimą atspausdinti Vilniuje "Vaizdo" spaustuvėje naują ritualą, kurio pilnas titulas yra "Romos katalikų Apeigynas Lietuvos vyskupijoms".

Vatikano II susirinkimui įvedus tautines kalbas į Bažnyčios liturgiją, Lietuvos vyskupai pasikyrė liturginę komisiją, pirminkamajam kan. Č. Krivaičio. Ši komisija per gerą pusmetį baigė darbą ir 1965 m. rugsėjo mėn. paruošė Apeigyną pristatė Sv. Sostui. Tų metų gruodžio mėn. 3 d. šis Apeigynas buvo patvirtintas.

APEIGYNO SANTVARKA

Apeigynas turi tris dalis. Pirmoje yra Sakramentų teikimo apeigos, antroje — įvairūs pašventinimai: daiktų, vietų, Trečioje dalyje (tik lotynų kalba) yra pašventinimai liturginių reikmenų. Apeigyno gale įdėta poteriai ir įvairios kitos maldos (tik lotyniškai).

Kiekvieno sakramento apeigų pradžioje duota gana plati lotyniška rubrika (atspausta raudona spalva), arba paaiškinimai tinkamam kunigui, teikiančiam tą sakramentą. Pačios apeigų maldos paduotos lotynų ir šalia lotynų

KNYGOS LIETUVOJE

• Lituanistinės bibliotekos leidinių eilėje Vilniuje išleistas įdomus kultūros istorijos paminklas — Mykolo Lietuvio memuarai "De moribus tartarorum, lituanorum et maschorum" (Apie totorių, lietuvių ir maskvėnų papročius), parašyti lotynų kalba, 16-tojo amžiaus vidury, Zygmanto Augusto laikais. Tuo metu kilo Maskvos galybė, Lietuva jau buvo netekusi eilės jos valdytų žemių. Mykolas Lietuvis (Michalo Lituanus) — kas jis buvo, nėra galutinai išaiškinta — buvo didžiai susirūpinęs maskvėnų įsigalėjimu ir Lietuvos silpnėjimu. Kaltino tų laikų Lietuvos bajoriją dėl dorovinio suglebimo ir nesugebėjimo palaikyti tinkamą tvarką. Aiškino totorių ir maskvėnų papročius bei sutvarkymą ir iš palyginimų siūlė daryti išvadas. Maskvą laikė pavojingiausiu Lietuvos priešu. (ELTA)

• Kovo mėnesį išleistas Sovietų Sąjungos rašytojų informacinis biuletėnis pažymėjo, kad sovietinėj rašytojų sąjungoj esą 6560 narių, rašančių 72 kalbomis. Jų tarpe vyriausias ir jauniausias amžiumi — abu lietuviai. (Lietuvoje veikianti rašytojų sąjunga irgi laikoma tik sovietinė, daugiausia rusų, rašytojų sąjungos padalinis). Tie Lietuvos ir net visos sovietinės imperijos "čempionai" yra Marcelinas Šikšnyns (Šiaurėnietis Senelis), 93 metų amžiaus, ir Algimantas Mikuta, dar tik 23 metų amžiaus. (ELTA)

kalba, prisitaikant prie Sv. Sosto reikalavimo, kad liturginiai tekstai šalia liaudies kalbos turėtų ir lotynišką tekstą. Pažymėtina, kad lietuviškoji maldų redakcija yra paduota gražia, taisyklinga, sklandžia kalba. Lietuviškasis tekstas rūpestingai sukirčiuotas pagal bendrinės kalbos dėsnius. Spaudos darbas atliktas labai gražiai ir teikia malonų įspūdį.

LATVIŲ IR LENKŲ KALBOS

Šio ritualo naujovė, kad Krikšto ir Moterystės sakramentų apeigose įvairūs klausimai ir atsakymai tikintiesiems paduoti dar ir latvių bei lenkų kalbomis. Tai padaryta, kad išleistu Apeigyną galėtų naudotis ir Latvijos katalikai. Lenkų kalba ypač reikalinga Vilniaus arkivyskupijoje, kur yra nemažai kalbančių lenkiškai.

KITOS NAUJOVĖS

Krikšto sakramento apeigose išleidžiama kūdikiui druskos teikimas seilėmis tepimas, kvėpimas į kūdikį. Iš kelių egzorcizmų paliktas tik vienas. Pačios apeigos yra prasmingiau ir logiškiau išdėstytos.

Atgailos sakramente absoliucijos formulė paduota ir lietuviškai.

Po moterystės sakramento apeigų, yra pridėtos gražios 25 ar 50 metų santuokinio gyvenimo jubiliejaus palaiminimo apeigos.

Tarp įvairių pašventinimų yra nauji palaiminimai: motinų —

Motinos dieną ir tėvų — Tėvo dieną.

Maldoje "Tėve mūsų" prašymas "ir nevesk mus į pagundą" pakeista į "ir neleisk mūsų gundyti". Maldoje "Sveika Marija" frazė "ir pagirtas tavo iščios vaisius Jėzus" į "ir pagirtas tavo Sūnus Jėzus". O Viešpaties Angelas maldoje "Ir pradėjo iš Sv. Dvasios" pakeista į "Tu pradėsi iš Šventosios Dvasios".

Sv. Sosto yra priimta taisyklė, kad kuria nors kalba priimtas ritualas yra naudotinas visų tikinčiųjų, kur jie begyventų, kalbančių ta kalba. Taigi, Lietuvos Vyskupų paskelbtas ritualas yra privalomas ir mums.

MŪSŲ LIETUVA

III tomas, 720 puslapių. Paruošė Bronius Kviklys. Lietuvių Enciklopedijos leidinys.

Tai svarbiausias pokario leidinys lietuviškų knygų lentynoje. Žinoma, nelyginant su Lietuvos Enciklopedija, kuri užima pirmąją garbės vietą visoje mūsų knygos istorijoje. "Mūsų Lietuvą" paruošė Br. Kviklys, žinomas žurnalistas, kalendorių ir žurnalų redaktorius, dirbantis plunksnos darbą nuo 14 metų amžiaus. Knyga išleista kreidiniam popieriui, patiekiamą labai rimta ir puošnia forma. Šis tomas apima Šiaulių apskritį ir Sūduvą (Suvalkiją). Daug įdomios medžiagos ir apie lietuviškas sritis palikusias ir dabar Lenkijos ribose. Tai Augustuvo, Seinų, Suvalkų apskritys. Paliečia ir senovinės Lietuvos dalį Naugarduko apskritį.

JUOKIS

PROTINGA BAIMĖ

Viename beprotnamy ligoniams praneša, kad ateis kirpėjas su savo patarnavimais. Du "gudruoliai" sutaria iškrėsti špą kirpėjui. Vienas įkalsias keletą vinių kitam į galvą, kad kirpėjo mašinėlė būtų bejėgė ant kliūto galvos. Tuojau už plaktuko, už vinies ir kala į galvą. Kitas pradeda rėkti.

—Kas yra, ar skauda?
—Ne, ne. Tik bijau, kad gali nepataikyti ir su plaktuku uždrošti man į galvą.

PAKARTOTINAS PRAŠYMAS

—Ar tiesa, kad tave prašė jau keturis kartus, kad ištekėtumei?

—Tikrai tiesa.
—Kas prašė?

—Mano tėvas. Jis sako, kad jau neturįs kantrybės laikyti mane namuose.

IŠTIKIMAS PROFESIJAI

Vienas muzikas guli mirties patale. Atvyko kunigas, suteikė paskutinius sakramentus. Ligonio užmerktos akys, agonijoje. Kunigas negarsiu balsu pradeda gedulingą giesmę. Mirštantis atmerkia vieną akį ir priekaištuoja:

—Negalite kiek geriau pataikyti į toną?

DEIMANTAS

—Labai patenkinta tavo mylimoji žiedu su deimantu, kurį jai padovanojai?

—Nepaprastai. Ji tarė: "Kaip įspūdinga! Kokia geras akis turi deimantų ieškotojai, kad pamato tokį mažytį deimantą!"

PADEDA

Rūmų savininkas netikėtai įena į valgomąjį ir atranda savo ūkvedį "beragaujant" brangų konjaką, kurį specialiai perka iš Prancūzijos.

—Tas man nepatinka, Adomai, labai nepatinka — taria ūkvedžiui.

—Taip man atrodo, pone. Dėl to aš po truputį geriu, galvodamas, kad jums šis konjakas nepatinka.

PYKČIO PRIEŽASTIS

Keturių metų Marytė aprodinėja namą savo draugei. Vornios kambary stovi svarstyklės. Draugė klausia:

Kas tai yra?
To nežinau. Mamytė kartais užlipa ant jų ir nulipa supykusi.

PAMOKOJE

Mokytojas aiškina:

—Anonimas tai yra asmuo, kuris nenorį būti žinomas. Staiga salės gilumoje pasigirsta juokas.

—Kas čia juokiasi? — klausia mokytojas.

—Anonimas.

EGZAMINAI

Jauna ponija grįžo iš važinėjimosi automobiliu su instruktoriumi — egzaminatoriumi. Vyrams jos klausia:

—Išlaikė važiavimo egzaminą?

—Nežinau.

—Kaip tai nežinai? O ką pasakė instruktorius?

—Niekio, jis dar guli be sąmonės.

TREČIOJI MOTERIS

Aloyzas Baronas, Lietuvių Knygos Klubo leidinys. Kai na pustrėčio dolerio.

Pereitų metų lietuvių literatūros išėvijoje balanse, prozos skyriuje, šešeta knygų. Jų tarpe yra "Trečioji Moteris". Tai ateitininkų "Giedros" korp! skelbtojo romano konkurso laureatė. Autorius jau gerai subrendęs amžiumi (šiais metais mini savo keturių dešimčių metų sukaktį) ir kūryba. Skaitančiai visuomenei gerai pažįstamas.

Romano idėja gana originali. Ankstybesnėj literaturoj nedaug gvilidenta. Nagrinėjama moters meilė savo užaugintam, bet negimdytam vaikui. Nebūtų tai didė naujiena. Juk pilna pasaulio tokių situacijų. Daugybė yra bevaikių vedusių porų, kurios kreipiasi į prieglaudą, atatinamas valdžios institucijas, ligonines ir priima vaikus, juos įsūnyja ir augina kaip savo natūralinius vaikus.

Barono romane kitokiu keliu ateina vaikutis į bavaikės poros gyvenimą. Tikroji motina gyvena ir iš tolo seka savo kūdykio dienas ir metus. Nepadaryta įsūnijimo akto, nei žodinio susitarimo. Viskas vyksta karo košmaro ir abiejų "—izmų" sukuriuose.

Autorius originale forma, veiksmą vystydamas dviejuose ar net trijuose laiko planuose, palaiko įtemptą skaitytojo dėmesį. Nors ir be šio įmantrumo romano intriga būtų išlikusi pakankamai stipri.

Šalia gyvųjų veikėjų kartu dalyvauja Evangelistas ir Mozė, stovėdami aukštai ant Vilniaus katedros. Šios dvi figūros tampa žmogiškomis, sudvasintomis ir beveik pavirtusios į gyvo kūno esybes, tik laikinai sustingusios ir nepratariančios žodžio.

Knyga labai siūlytina skaitymui ir pamąstymui.

KRITISŲ PARTIZANŲ TESTAMENTAI

MES nesusėjome išmokti
Savo dar negimusiems vaikams
Jaunų, neišpasakotų troškimų surašyti...

Tik mūsų jaunas kraujas
Sunkiasi pro merdincią žemę
Per kartų kartas
Į gimusias ir gimiančias širdis.

MIRTIS NETOLI TĖVIŠKĖS SODYBOS

MIRIAU ant raudančios rudens žolės
Ir sapnuose kasnakt einu namolei,
Kur mirštantis sodas šiurena
Savo graudumu neišpasakytu.

Kai rudens dienos graudžiai dvelkia,
Galvoju apie gegužinių naktis...
Lapai krinta ir krinta, kaip rudens dovanos,
Apkrinta jie ir mano kapą sunkia užmarštimi
Ir savo rudu graudumu...

Abu eilėraščiai paimti iš:

NEPARAŠYTI LAIŠKAI

Autorius Mykolas Viltis. "Į Laisvę" Fondo leidinys. 56 pusl. Kaina du doleriai.

Autoriaus slapyvardė nieko nesako. Nepažįstama. Rinkinėlis savo dydžiu neimponuoja, vos 40 psl. posmelių teksto. Imančios rankas ypatingiau nuteikia viršely medžių siluetai, lyg po audros sustingę. Viduje taip pat keleta to stiliaus piešinėlių, Pauliaus Jurkaus darytų. Skaitytojas jau šiek — tiek paruoštas turiniui.

Pradedi skaityti ir jau nepalieki. Tai ne įprastinė poezija, kuri nagrinėjama ir vertinama pagal poezijos teoriją, kur skambiu ritmu, lyg muzika, džiaugiasi skaitytojas. Čia nerandame "išmokto" eiliavimo.

"Nebeišmokie dailiai rašyti:

Rankos kančių pakastos, alpstanti širdis..." (20 pusl.)

Yra plokštelių, kur užfiksuota miško paukščių garsai, ar žvėrių kauksmas. Jos klausydamos, žmogus jauti mišką visoj realybėj. Taip šioj poezijoj atsiduri Lietuvos miškuose, girdi kaip partizano kraujas teka ant žolės, arba sunkiasi į smėlį. Tartum lieti jo puliuojančias žaisdas.

Jauni mūsų kareivos. Jie nematę gyvenimo nei tikrų pasaulių, tik —

"Girdėjau, už eglyno esą nuostabūs pasauliai,

Bet aš palikau čia, kaip eglės paliko,"

Ir mirštant tik vienintelis džiaugsmas —

"Saldu tik, kad likau amžiams po sava skarota egle..."

Jauni nemąsto apie savo turtą — jaunystę, bet kada ji vos gimstanti turi mirti, tada išsiveržia sopulingas skundas —

"Jaunystę man pavogė..."

Matau, mano brolio galva raudonais dobiliukais žydi...
Tai ne kielikėliai dobilių, tai kraujas." (13 pusl.)

Visi posmeliai vienodai pilni sielvarto, ilgesio draugų, pamėninių, pavėsingų sodybų.

Jeigu kartais miesto trukšmas apkurtina mūsų klausą teviškės dejonei, jei savytarpiai beprasmiškai berniai neleidžia kiekvienam lietuviui matyti brangų brolių, tai perskaitykim šį rinkinėlį savo kambario vienumoj, o tada daug kas pasikeis mūsų viduje...

R. Krivis

"LIETUVOS AIDAMS" 20 METŲ

Lietuvių Radijo Valandėlė "LIETUVOS AIDAMS" Argentinoje 1967 m. balandžio mėn. 8 d. Lietuvių Salėje paminėjo savo 20 metų veiklos sukaktį.

Paminėjimą atidarė ir jį pravedė mok. Susana Vanagaitė, kuri pakvietė p. Zeferiną Juknevičių — Radijo Valandėlės pirmininką nušviesti praeities darbus. "Liet. Aidų" vadovas sutrauktai paminėjo pačius svarbiausius darbus: per 20 metų duodama informacija, skleidžiama tautinį susipratimą, kėlimas Lietuvos laisvės reikalų, garbinama lietuvių vardo tarp argentiniečių. Vadovas kreipėsi į visus, kad padėtų išlaikyti lietuvišką Radijo Valandėlę savo aukomis ir toliau, pakilus kainoms, kartu dėkodamas visiems už visokeriopą paramą.

"Aidų" įkūrėjas Z. Juknevičius

Argentinos Lietuvių Organizacijų ir Spaudos Tarybos pir. Jonas Čikštas pasveikino Radijo Valandėlės vadovą Zef. Juknevičių ir reikalų vedėją Karolį Misiūną, prašydamas, kad jei galima pakeisti dieną ir leisti lietuviškam jaunimui daugiau pasireikšti.

Arg. Liet. Bendrės vicepir. Ignas Padvalskis pasveikino Radijo Valandėlės vadovybę Bendruomenės ir Lietuvių Tautos Fondo vardu, kartu įteikdamas Zef. Juknevičiui ir Karoliui Misiūnui pergaminus, pasirašytus visų dalyvių, kviesdamas visus prisidėti apsidedant savanorišku mokesčiu, kad galėtų toliau "Lietuvos Aidai" skambėti.

Lietuvių Susmo Argentinoje vardu pasveikinimo žodį tarė Matas Baršauskas ir Kordobos VI Skyriaus pirmin. Petras Meilutis, kurie palinkėjo ir toliau tęsti darbą. Lietuvai Išlaisvinti Komiteto sekretorius Jurgis Gilvydis išvardino pono Z. Juknevičiaus nuopelnus Lietuvių Kolonijai Argentinoje, kurie tikrai yra labai dideli.

Rosario Lietuvių Bendrės valdyba raštu atsiuntė gražų pasveikinimą, o kartu ir pirmininkas Jonas Papečkus su ponu Daukiu po 500 pežų auksų, paremti Radijo Valandėlę. "Birtes" dr. J. J. vardu sveikinimo žodį tarė ponis Genė Macaitienė, kuri palinkėjo Radijo Valandėlę pagyventi gyvu jaunimo žodžiu ar daina.

Argentinos Lietuvių Centro pirmin. Antanas Jasuitis tarė nuoširdų ir draugišką sveikinimo žodį, kuriame jis apibūdino p. Zef. Juknevičiaus veiklą ir bendrai iškelė lietuvių ateivių kultūrinį susipratimą, išsireikšdamas, "kad lietuviai atvykę su maišeliais, šiandien savo įmonėse tvarko tūkstančius vietinių".

Argentinos Liet. Bendrės išdininkas Juozas Šiušis pasveikinęs Radijo Valandėlės vadovybę, įteikė jai 31.200 pežų, surinktų iš lietuvių ir p. Zef. Juknevičiui įteikė dovaną — portfelį, o K. Misiūnui — vertingą parkerį. Raštu Radijo Valandėlės vadovybę pasveikino Seselės Kazimerietės, išskeldamos didelę svarbą šios misijos.

"Argentinos Lietuvių Balso" leidėjas Pranas Ožinskas pabrėžė nenuilstamą p. Z. Juknevičiaus ir jo visos šeimos atsidavimą lietuviškam veikimui, pareikšdamas, kad "kitos tautos neturi tokio pasišventusio idealo".

Reikalų vedėjas K. Misiūnas.

AUKOS RADIO VALANDĖLĖS SURINKTOS JUOZO ŠIUŠIO

Monika G. — 4.000; Inž. J. Čekanauskas — 2.000; aukojo po 1.000 — A. Paukštė, A. Mičiūdas, J. Mičiūdas, Br. Dambrauskas, A. Misiūnas, A. Jasuitis, F. Vaitkevičius, A. Kairys J. Kilius, J. Čikštas, St. Rukšėnas, E. ir Kv. Runimai, Myk. Morkūnas, J. Šiušis; aukojo po 500 — Inž. S. Babronis, Pranciškus N., P. Bilevičius, A. Rudėnas, M. ir Kl. Viečiai, J. Žukas, J. Pakalnis, St. Vilkišius, Vikt. Katilius, K. Vaištaras, K. Račkauskas, P. Bliujus, J. ir D. Gilvydžiai, R. Baniulis; po 400 — Inž. R. Marijonas, A. Gasėnienė; po 300 — A. Butkus, J. Ambrutis, M. Baltrūnienė; Po 200 — V. Kuraitis, Starkus, A. Valašinas, B. Janušauskienė; po 150 — J. Kausilius, J. Nikelevičius; po 100 — J. Aidėnas, R. Butkus, Julia N., J. Povilauskas, Bagdanavičius, A. Petrokas,

V. Preskienis, J. Seniūnas, N. Paršlienė, S. Valantienė J. Navikas; J. Kalpokas, L. Rudėnas ir R. Vanagas. Viso 31.200 pežų.

GERBIAMIEJI AUKOTOJAI

Nuoširdžiai Jums dėkoju už jūsų piniginę paramą mūsų valandėlės išlaikymui. Trokštame būti laisvi, kaip ir visos pasaulio tautos. Kova gali trukti kad ir ilgai, bet vis tiek mes laimėsime prieš okupantą, nes mūsų puoselė yra teisė ir tiesa.

Radijo valandėlės vadovybei linkiu su pasiryžimu tęsti kovą iki laisvės laimėjimo.

Atsiprašau aukotojų, jeigu kieno pavardė negalėjau gerai išskaityti ir kiek netiksliai paskelbta. Aukos įteiktos R. Valandėlės Vadovybei.

Dar kartą ačiū visiems už došias aukas.

Bronė ir Juozas Šiušiai.

listo". Gyvojo Rožančiaus bei Labdaros draugijos vardu Radio Valandėlę pasveikino Pijus Gudelevičius, kuris ta proga įteikė nuo Gyv. Rožančiaus 5000 pežų ir anoniminę 2000 pežų auką.

Tėvų Marijonų vardu Radio Valandėlės vadovybę pasveikino kun. Aug. Steigvila, kuris palygino jos veiklą su tautos sągybinio uždutim, pabrėždamas, kad Radijas yra visų lietuvių reikalas ir kad kiekvienas radio klausytojas duodamas tik po 100 pežų, išspręstų visą išlaikymo problemą. Kartu kun. A. Steigvila įteikė kun. J. Margio atvežtas iš Š. Amerikos lietuviškas plokšteles, kurios praturtins valandėlės meninę dalį.

Antroje dalyje pasirodė meno pajėgos, tai "Rambyno" taut. šokių ansamblys, vad. p. Irenės Simanauskienės, kuris labai gyvai sušoko "Gyvatarą", "Subar tvakarį" ir linksmajį "Jonkelį". Publika palydėjo visus šokius karštais plojimais.

"Šv. Cecilijos" choras, vad. muz. Vaclovo Rymavičiaus išpildė visą repertuarą lietuviškų dainų, kaip štai: "Kur giria žaliuoja", "Miškų gelė", "Slama šilko vėjas", "Geležinio Vilko maršas", "Čigono serenata", "Mergelė Jaunoji". Galiausiai choras kartu su visa publika sugiedojo Radijo Valandėlės vadovybei "Ilgiausių Metų".

Programai pasibaigus prasidėjo vaišės. Prie garbės stalo matėsi Radijo Valandėlės vadovybė: Zef. Juknevičius, Kar. Misiūnas, Liet. Centro pirmin. A. Jasuitis, Liet. Susmo. atstovai M. Baršauskas ir P. Meilutis, I. Padvalskis, kleb. kun. J. Petraitis, kun. A. Steigvila ir kiti. Tarp kitų svečių publikoje buvo p. O. Bakanas ir A. Griška iš Beriso, p-lės Zdanavičiūtės, ponai Čekanauskai, ponai Čikštai, ponai Mičiudai, ponas Ryselis, dr. J. Simanauskas su visa šeima ir su giminėmis ponais Kazlauskais, atvykusiais iš Brazilijos, matėsi net viešnia p-lė Gražina Gudavičiūtė iš New Yorko, kuri ten studijuoja kalbas, o motina ir gimines turi San Paulo mieste.

Vaišių metu Kvirinas Runimas padedant Pijui Gudelevičiui išleido ant loterijos keletą bonkų gero gėrimo, kas prisidėjo prie radijo valandėlės ekonominės padėties pagerinimo. Visi svečiai dar ilgai pabuvojo, o jaunimas turėjo progos pasilinksinti, visi liko patenkinti. Reikia tikėtis, kad sukeltas entuziazmas nenyks, bet dar labiau didės ir padės išlaikyti mūsų vienintelę lietuvišką radijo valandėlę Argentinos padangėje.

Dalyvis

• Kandidatų Sąrašas Naujai Liet. Centro Valdybai 1967-68 metams, tilpęs pereitam numerį papildomas ir galutinėj sudėty yra toks: Pirmininkas — Liudas J. Mičiūdas, vicepir. — Liudas Lemberis, sekret. — Osvaldas Jonušis, sekr. pad. — Alicija Zienkaitė, išd. — Stasys Džiugis, išd. pad. — Jonas Gradeckas, Valdybos nariai: Ant. Jasuitis, Ant. Vyrtis, Romualdas Narbutas, Vincas Kuraitis, Vincas Norkaitis, Emma Jankauskaitė. Revizijos komisijai šie kandidatai: Pirmin. Jonas Urbonavičius, sekr. — Eugenija Rudytė, nariai: Alfredas Ruplėnas ir Dantė Bražionis. Buchalteris L. Ryselis, buchalterė Sofija Kisieliūtė, bufeto administratorius Jonas Gradeckas ir bibliotekarium — Juozas Rudaitis.

MISIJOS V. LUGANO APYLINKI

Šioj apylinkėj įvyko mano vestos trečiosios misijos. Pirmos buvo 1951 m. kaip tik atvykau į P. Ameriką; antrosios lygiai prieš 10 metų — 1957 ir trečiosios dabar, atvelykio sekmadieniu pradedant iki antrojo po Velykų. Mačiau nuotrauką pirmųjų misijų prieš 16 metų. Pilna žmonių lyg Lietuvoj atlaiduose. Dabargi vos pripildė pusę Santo Cristo bažnyčios. Senesnieji išmirė, jaunimas nepripranta prie lietuviškų pamaldų, o naujų ateivių iš Lietuvos nėra. Ir tai, ačiū Dievui, kad nors tiek prisirinko.

Į moterims skirtą pamokslą prisirinko beveik visa joms skirta bažnyčios pusė. Vyrų mažiau. daugelis gal nebuvo grįžę iš darbo, jaunimas mokosi vakarais.

Pirmutinę misijų dieną — sekmadienį iš ryto pradėjo lynoti ir valandą prieš pamokslą pasipylė kaip iš kibiro. Pamaldoms pasibaigus nustojo lyg tyčia, kad sustabdytų žmones. Gal Dievo mėginimas ar bausmė. Vistiek, kurie buvo pasiryžę, tie ir atėjo, kad ir per lietų.

Ačiū Aukščiausiam, misijos pasisekė pagal mano patyrimą aukštame laipsny. Dalis neatliko savo velykinės kataliko pareigos, bet negalima norėti visiško laimėjimo.

Ačiū Dievui ir už nelaimę, kuri mane ištiko paskutinę šeimų lankymo dieną, šeštadienį prieš misijas, Mat, senas ir nerangus, kaip kritau vienoj šeimoj, nenugirdytas, bet lyg žlabas, nemytydamas kur sėdu. Kaip duosiu visu sunkumu į kėdės kampą, taip ir pasipylė žarijos akys. Visą savaitę išgulėjau lovoje, tik šiaip taip per skausmus iššliauždavau iš lovos ryto ir vakaro pamokslams ir mišioms. Po to vėl tuojau į lovą. Radiografija ne-

parodė lūžimų, tik smarkiai sumuštas šonas. Aukojau tą mano kančią, jungdamas ją su Kristaus kančia ir prašydamas gausių Dievo malonių dalyvavusiems misijose ir taip pat nedalyvavusiems tautiečiams.

Paskutinį sekmadienį daugybė priėmė Šv. Komuniją, net ištisos šeimos, su vaikučiais. Gražu, graudu ir malonu!

Vėl atgaivintos lietuviškos pamaldos V. Lugano lietuviams. Tuo tarpu ne pas seseles, bet Santo Cristo bažnyčioje, kiekvieną pirmą mėnesio sekmadienį 5.30 val. vakare.

Užbaigai šio religinio bendravimo su lietuviais, buvau pakviestas į Lietuvių Centrą, V. Lugano, "asado" pietums. Koks geras, sveikas valgis! Susirinko apie 50 asmenų. Besivaišinant, bešnekučiuojant atsiseikinome gal ant visados. Išvykstu Brazilijon ir nežinia ar senatvė man beleis dar kada pasimatyti su čia susirinkusiais. Pakalbėjus apie lietuvių reikalą, ne vienam graudi ašarėlė nuriedėjo per skruostą.

Oi, prašiau visų, kad lankytų lietuviškas pamaldas! Jeigu kam ir religija ne prie širdies, bet lietuviybė tegul suveda visus į krūvą. Kaip gražu, kad bažnyčia skamba nuo lietuviškų giesmių, pamokslu, o ir nuo mišių, kurios laikomos grynai lietuviškai. Vietinis klebonas sakė, kad galės būti atskiros lietuviškos mišios, kol jose dalyvaus panašus tikinčiųjų skaičius, kaip dalyvaudavo misijose. Jeigu labai sumazės, teks sujungti su mišiomis, kurios laikomos 10 val. vietiniams.

Oi, lietuviai, laikykitės, nepasiduokit, pripildykite bažnyčią vien lietuviais!

Misijonierius J. Bružikas, S. J.

POBŪVIS LIETUVIŲ CENTRE

Kiekviena organizacija turi daugiau ar mažiau narių, kurie savo veikla išsiskiria iš kitų, kurie nesigalėdami savo laiko, kartais stambiomis pinigėmis aukomis, arba praktiškais sumanymais, idėjomis prisideda prie organizacijos progreso. Kuri draugija turi daugiau tokių narių,

Kandid. pirm. Julius Mičiūdas. tosios parengimai būna įdomūs ir gausiai lankomi, auga narių skaičius, kyla pastatai, jie gražėja. Aišku, organizacijos pagrindū yra visi nariai, visa "masė", kad ir "pasyvūs", bet kurie remia draugiją punktualiu nario mokesčio mokėjimu, atsiliepdami į kiekvieną valdybos iniciatyvą.

Lietuvių Centras tokių nusipelnusių narių turi ne keleta ir ne keliolika. Atatinkamomis progomis jie pageriami — vardiniai ar amžiaus sukakties progomis.

Balandžio 1 d. Centro patalpose buvo suruoštas pobūvis pagerbimui nusipelnusių veikėjų. Atidarymo žody L. Centro pirmininkas Antanas Jasuitis iškelė nuopelnus pp. Arturo Mičiūdo, Liudo Lemberio, Onos Ožinskienės, Elenos Ryselienės, Veronikos P. Marcinkevičienės, muziko Vaclovo Rymavičiaus, Jono Vychlo. Jų darbo ir sumanumo dėka šventės ir parengimai visados pasiseka 100%. Pirmininkas pabrėžė didelį Centrai pasitarnavimą inž. Jono Gaidimasko, kuris sudarė planus elektrinės šviesos įrengimui, nieko už tą darbą nepaimdamas.

Toliau kalbėjo Tėvas J. Bružikas S. J., pakviesdamas tautiečius dalyvauti įvyksiančiose misijose Santo Cristo bažnyčioje.

K. Misiūnas kvietė dalyvauti Radio Valandėlės 20 metų paminėjime Pijus Gudelevičius pasveikino L. C. darbuotojus, pranešė apie rengiamą kelionę į Lujano šventovę ir kvietė joje dalyvauti.

Vaišėms pasibaigus jaunimas, ir dalis "suaugusių" linksmosi iki vėlyvos nakties.

• Balandžio 22 d. Lietuvių Centro patalpose, Tabarė 6950, bus rodoma idomi spalvota filmas iš Lietuvių Centro veiklos ir lietuvių nuvykusių iš Argentinos į Š. Ameriką gyvenimo. Po filmo seks šeimyniški šokiai. Įėjimas: laisva auka.

Lietuvių Centro V-ba.

PAS MUS. ARGENTINOJE

BERISSO

• "Mindaugo" draugijos valdyba šiemet metams yra tokio sąstato: pirmininkas — Kaz. Pa-liukas, vicepirm. — Enrikas Žagrakalis, sekretorė — Elda Povilionyte de Fabiano, sekr. pad. — Osvaldas Bakanas, kasininkas — Albertas Griška, jo pad. Simonas Dulksnys. Valdybos nariai: Zulema Mikelaitienė, Jonas Talmantas ir Kaz. Kukorius. Rev. Komisija — Alfonsas Markus ir Kaz. Pilka.

VILLA LUGANO

PRANEŠIMAS VISUOMENEI

Lietuvių Centro Valdyba atsiuntė Redakcijai ilgesnį "pranešimą visuomenei", kurį kiek sutrumpinę dedame esmines mintis.

L. C. patalpose yra dvi vitrinėlės fotografijoms. Valdybai leidžiant L. Centro nariai, arba ir ne nariai, gali ten iškabinti įdomesnes nuotraukas. Valdyba neduoda nei koncesijų nei neribotam laikui leidimų jomis naudotis. Stengiamasi fotografijas keisti pagal jų aktualumą. L. C. narių tarpe kilę nesupratimai turėtų būti išrišami valdybos posėdžių metu, bet ne per spaudą ižeidžiant kurį narį ar organizaciją.

Dėl sporto įrankių lengvai atletikai ir žaidimų įrankių mažiesiems, Valdyba patikslina taip.

Šie įrankiai, įrengti p. K. Mankaus pirmininkaujamos valdybos ir buvę labai naudingi, nebuvo "išgriauti vėlesnių valdybų", o tik išardyti ir sudėti į sandėlį, nes visi gerai žino ir matė, kad jie užėmė dalį žemės, ant kurios dabar yra pastatytas salionas.

Jie reikalingi ir laukiame nuoširdžių bendradarbių, kurie parinktų jiems tinkamą vietą ir

sustatytų, nes ten kur jie buvo nėra vietos.

Pranešimas pasirašytas valdybos pirmininko ir pro-sekretoriaus.

• **Atžalyno futbolo komanda.** Jaunieji lietuviukai futbolo mėgėjai susibūrė į grupę, kuriai apsiėmė vadovauti p. Kazimieras Balsys. Šeštadieniais lietuvių parapijos sporto aikštėje daro sporto pratimus. Gali prisidėti visi mokyklinio amžiaus vaikai. Kreiptis pas K. Balsį šeštadieniais nuo 8 iki 11 val.

• **400-jo "Laiko" numerio** proga malonu atsiminti jo nuoširdžias talkininkes, kurios naujam laikraščiui vos tik išėjus iš spaustuovės, rašalui dar tebedžiūstant, skuba prie lankstymo ir ekspedicijos. Tai šios talkininkės: Valerija Rastauskienė, Pranciška Gailiūnienė, Karolina Krutienė, Marta Sturevičienė, Ona Palubinskienė, Julija Karanauskienė, Mariana Giusto, Nelida Stagnaro ir kitos. Taip pat nuoširdžiai padeda ir Bol. Gokas. Už talkininkavimą spaudai lietuviškas aciu.

"Laiko" Redakcija ir Administracija.

DĖKOJAME

P. Br. Barauskienei už ilgą laiką veltui dirbusei Villa Elisa ir prie parapijos Avellanedoje, p. Horacijui Chop už paaukotas dvi statines, pp. Kazimierui ir Jurgiui Bašinskams už veltui automobilio teismą, p. Ad. Barreikiui daug padėjusiam prie įvairių parapijos namo darbų, p. Ver. Marcinkevičienei už visokeriopą talką ir dovanas, taip pat pp. Pajaujienei ir Rastauskienei už įvairias talkas. Prie papuošimo bažnyčios velykų šventėms dirbusioms seselėms Kazimierietėms p. Z. Vanagaitei, Pr. Gailiūnienėi ir Jz. Sturevičiui. Visiems nuoširdžiausias aciu.

Tėvai Marijonai.

SVEIKINIMAS RADIJO VALANDĖLEI

Montevideo, balandžio 1 d. Didž. Gerb. P. Juknevičiaus,

Man yra didelė garbė pasveikinti Jus su garbingu 20 metų jubiliejum Jūsų gražiai ir naujingai vedamos "Lietuvos Aidų" radijo valandėlės ir pažinkėti, kad ji ir toliau taip pat sekmingai nenutraukiamai veiktų, žadindama lietuvių patriotinį nusiteikimą senime ir jaunime, aiškindama mūsų kalbos grožį, raginant ją puoselėti, nepamiršti; patardama nepamiršti lietuviškų tradicijų; garsindama mūsų purkias liaudies dainas ir lietuvių kompozitorių melodijas ir šokių; keldama savo drąsų ir švartų balsą prieš mūsų tėvynės pavergėjus, reikalaujama, kad Lietuva būtų jų (sovietinių satrapų) paleista iš jų vergijos pančių!

Mes, šiuo metu turime tik spaudoje ir radijuje mūsų bylai svarbiausius gynėjus, užtat mes privalome tais ginklais stengtis kovoti prieš rusus pavergėjus to, kol jie gera valia, ar moraliniu spaudimu pagaliau išsikraustys iš mūsų Tėvynės.

Žinoma, šis veikimas reikalauja didelio pasišventimo ir lėšų, kuris be Jūsų pasiaukojimo ir tautiečių piniginės paramos, nebūtų galėjęs taip ilgai išverti. Užtat Pasiuntinybės (savo ir p. Čihiro) vardu reiškiu giliausią padėką Jums, p. Misiūnui už jojo nepalaužiamą valią renkant lėšas ir visiems lietuviams tautiečiams, kurie tai valandėlei nesigaili aukų ir ją dosniai remia.

Tąja proga teikitės priimti, Pone Juknevičiaus, mano gilius pagarbos žodį.

A. Grišonas,
Lietuvos Atstovas Urugvajuje

Grožio salionas TAMARA
Ilgalaikis plaukų sušukavimas
Priimamos mokinės
Güemes 2437, Rosario, Sta. Fe
Tamara Klimaitė-Routaboul

MACCARRONE-INGIANNIA IR ALFONSAS EIMUNTAS
Metalugirkos dirbtuve
Grezimo darbai
(Fabrica de tuercas — se acceptan trabajos de balancin)
Chicago 929, altura Brasil 900,
T. E. 208 - 1075 — Avellaneda

PLACARDS BALDAI IR SPINTOS
Sav. Mykolas Rackevičius
Gaminami įvairių rūšių
Vieytes 3647 — Mar del Plata

ONA BALNAITYTĖ
Siuvėja - Modista
MADRID 1020 — DOCK SUD

DABAR LAIKAS
Ar tamsta galvoji apie namo dažymą ir taisymą?
Pakvieskite dažytoją
Feliksą Dumšą
Paso de la Patria 1300-V. Alsina

Kirpykla "OLGA"
Ilgalaikis plaukų sušukavimas
(karštas ir šaltas, atliekamas moderniškais mašinomis ir naujais metodais. — Priimama mokinės)
Olga Jasulytė - Vitkauskienė
Wilde, Av. Gen. Cadorna 85

DR. ALBERTAS ADAMINAS
Ortopedija ir traumatologija.
(Kaulų sulūžimai ir ligos)
Prima: pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais nuo 16 iki 19 val. Aldecoa 985, Avellaneda, T. E. (privatus) 22-4090.
Antradieniais ir ketvirtadieniais: nuo 17 iki 19 val.: Alsina 174, Avellaneda, T. E. 22-6831.

NAUJAS LIETUVIŲ KALBOS LAIMĖJIMAS LITURGIJOJE

Spaudoje buvo jau minėta, kad kovo 4 d. Romoje buvo patvirtinti šv. Mišių tekstai atsiųsti J. E. vysk. Juozapo Matulaičio — Labuko iš Lietuvos. Juose tačiau yra tik sekmadienių ir kaikiurių švenčių šv. Mišios.

Prieš atvykstant į Romą J. E. vyskupui J. Matulaičiui — Labukui buvo pateiktas šv. Liturgijos Konstituciją vykdančiai Tarybai Romoje pilnas kasdieninio mišiolio vertimas, paruoštas lietuvių Tėvų Jėzuitų Chicagoje, ir J. E. vysk. V. Brizgijo prašymas jį patvirtinti.

Šv. Liturgijos Konstituciją vykdančiai Taryba praneša (Prot. no. A. 193/67, kovo 16 d. 1967), kad ir šis pilno mišiolio vertimas patvirtintas ir leidžiamas spausdinti. Nekintamose šv. Mišių dalyse privalo būti vartojamas vienodas lietuviškas vertimas ir Lietuvoje ir už Lietuvos.

Paminėtina, kad patvirtintas ir vadinamo Kanono lietuviškas vertimas, kuris iki šiol buvo kurinigo skaitomas tik lotyniškai.

L. B.

VATIKANO LAIŠKAS LIETUVIAMS DĖL SOVIETŲ PREZ. VIZITO PAS POPIEŽIŲ

Vatikano valstybės sekretorius kard. A. G. Cicognani atsiuntė vysk. V. Brizgiui laišką, kaip atsakymą į kai kurių JAV lietuvių ir organizacijų atstovų kreipimąsi pas popiežių ryšium su Sovietų prezidento Podgorny vizitu Vatikane. Laiške priminama tai, ką popiežius pasakė dėl audiencijos, kai Sovietų Užsienių Reikalų ministeris Gromyko lankėsi Vatikane 1966 m. birželio 24 dieną, kad nebuvo pamirštos "problemos Bažnyčios ir visų tikinčiųjų visoje plačioje Sovietų valdomoje teritorijoje bei nepakankamo religinio aptarnavimo skaitlingų katalikų grupių" ir pareiškė viltį, kad "sustitikimas nebus be pasekmių tikrai bei tikros laisvės religijai".

Dabartinio apsilankymo metu, kaip skelbė "L'Osservatore Romano" (š. m. sausio 30-31), popiežius savo pasikalbėjime su prezidentu Podgorny aptarė "svarbius religinio gyvenimo klausimus ir katalikų Bažnyčios padėtį Sovietų Sąjungos valdomose kraštuose". Prez. Podgorny vizitas, anot kard. Cicognani, davė progos Šv. Tėvui parodyti savo rūpestį ne mažai dalimi katalikų, kurie gyvena nenormalioje religinėje būklėje, ir tuomi imtis ganytojiškos veiklos jų naudai.

Laiškas baigiamas šiais žodžiais: "Lietuviai težino, kad Šventasis Tėvas nuoširdžiai rūpinasi visų savo vaikų likimu, dalyvauja jų skausmuose ir stengiasi ginti nelieštiną teisę; lietuvių maldos telydi šią vyriausiojo Ganytojo veiklą, belaukiant iš Viešpaties tikros religinės laisvės ir Kristaus taikos".

MŪSŲ MIRUSIEJI

• Petras Kukučionis mirė kovo 19 d. palaidotas Flores kapinėse. Argentinoje pragyveno beveik 40 metų, tačiau iki pat mirties jo šeimos židynys buvo tikrai lietuviškas. Vertėsi įvairiais darbais, paskutiniu laiku užsiėmė prekyba. Dėl savo sąžiningumo buvo labai gerbiamas bendradarbių ir klientų.

• Čikagoje kovo 6 d. mirė rašytojas humoristas Albinas Valentinas, 58 m. amžiaus. Gimė Škuode, kur baigė progimnaziją, o gimnaziją Kaune, Lietuvoje gyveno iš žurnalistinio darbo. Tremtyje 4 metus redagavo humoro laikraštį "Pelėda". Dalyvavo literatūros vakaruose.

• Leonas Karbūnas, 53 metų amžiaus, važiuodamas automobiliu Toronto mieste, Kanadoje, atsitrenkė į tilto gelžbetoninį stulpą ir mirė vietoje.

• Juozas Augustauskas, žemaitis, 56 m., mirė bal. 12 d. Adrogué ligoninėje, po 2 mėn. ligos. Palaidotas Sarandí kapuose.

PAKRIKŠTYTI LIETUVIŲ BAŽNYČIOJE

Danielius Povilas Savickas, Povilo ir Onos Baublytės Sėvickų sūnus, buvo pakrikštytas Aušros Vartų bažnyčioje 22 sausio. Krikšto tėvai atvykę iš Urugvajaus: Aldona Baublytė—Goddienė ir Stasys Baureka.

Kristina Elzbieta Mičiudaitė, Lilės Švenčionytės ir Aleksandro Arturo Mičiudų duktė, sausio 20 d. Aušros Vartų baž. Krikšto tėvai: Faustinas Švenčionis ir Noemi N. Švenčionienė.

• Danielius Aleksandras Čyžius, Marijos Sakalauskaitės ir Jono Čyžių sūnus buvo pakrikštytas balandžio 8 d. Kūmais buvo Mirta Korkuzaitė ir A. Feliksas Beiga. Krikšto apeigas atliko kun. R. Balnis. Po krikšto buvo jaunosios vaikės pp. Sakalauskykų namuose.

• Nangy Edith Mažeikaitė, Marijos Žiužnytės ir Antano Mažeikų duktė pakrikštyta Aušros Vartų bažnyčioje kovo 11 d. Krikšto sakramentą suteikė kun. Aug. Steigvilas.

• Silvia Ines Barbero, Olgos Ines Čekanauskaitės ir Norberto Ernesto Barbero duktė pakrikštyta lietuvių parapijos bažnyčioje. Krikšto tėvais buvo Ruben Čekanauskas ir Nelida Dolores Torres de Berthier.

TEMPERLEY MISIJOS TEMPERLEY APYLINKĖS LIETUVIAMS

Balandžio 16 d. sekmadienį 10 val. Tėvas J. Bružikas pradės misijas Temperley apylinkės lietuviams. Misijos bus laikomos Nuestra Sra. del Huerto Kolegijos koplyčioje, kuri randasi calle 9 de Julio 82, Temperley. Mišios bus laikomos kas rytą 7,30 val. Pamokslas tuojau po mišių ir vakare 7 val. Antradienį vakarinis pamokslas tik moterims, o trečiadienį tik vyrams. Misijų pabaiga balandžio 23 d. sekmadienį 10 val.

IR BALTINIAI MOTERIMS RŪBAI, PAPUOŠALAI

Didelis pasirinkimas šilkinų, ir lininių kojinių ir nayloro išdirbinių visiems.
Juozo Kučinsko siuvyklos namai "CASA JOSE"

Av. Roca 700 — (Kampas 25 de Mayo) — Avellaneda
T. E. 22 — Avellaneda — 0969

Krautuvės savininkė: Vincė P. Kučinskienė

FABRICA DE SILLAS Y TAPICERIA

CARPINTERIA EN GENERAL

Savininkas

Jonas Janušis

COCHABAMBA 1811-17

T. E. 68-7208

ALBERTO E. TIMINSKAS

"COCHERIA"

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS

Pasirūpina laidotuviams — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

Av. PAVON 11070
Temperley
F.C.N.G.R.

T. E. 243 - 5654

Sucursal
BALCARCE 510
Lomas de Zamora

LAI DOTUVIŲ ISTAIGA

GARCIA CASTRO

Siūlo savo patarnavimus pašarvojimui koplytelėje, patarnavimai automobiliais. Laidotuviams ir ambulancijos pervešti ligonius bei mašinos vestuvėms.

HUMAYTA 1401 — T. E. 208-9808 — V. ALSINA

MECENAS IR MECENATAI

Ar žino skaitytojai kas buvo Mecenas? Susipažinkime trumpai. Gajus Mecenas gyveno Romoje ir mirė keleta metų prieš Kristui gimstant. Buvo vienas iš turtingesniųjų Romos gyventojų. Tačiau tuos savo turtus ne laikė aukso ir brangiakmenių formoje skryniose uždaręs, kaip ne vienas kitų Romos turtuolių. Mecenas nebuvo kūrėjas, bet jam labai patiko visi menai. Matė, kad daugelis poetų, dailininkų, skulptorių nors ir talentingi, bet dažnai patenka į ekonominis sunkumus.

Mecenas ir atkreipė dėmesį į tokius vargan patekusius, bet talentingus, menininkus. Jis draugavo su jais, kviesdavo juos į savo namus, klausydavo jų skaitomų ar dainuojamų kūrinių. Horacijus, Varius, Virgilijus buvo jo artimiausi draugai.

GERADARIŲ IR KŪRĖJŲ SANTYKIAI

Kai Horacijus dėl politinių permainų neteko savo dvaro (laimėjusi partija jį konfiskavo, kaip ir dabar dažnai pasitaiko), tai Gajus Mecenas jam dovanojo kitą. Horacijus jam atsilygino viena iš savo gražiausių odžių "O, Mecene tėvų, aini karališkų". Mecenas būtų "iš nieko tapęs dulce", anot vieno Dijonizo Poškos aforizmo, ir niekas jo vardo nežinotų, kaip nežinomi nei kitų Romos turtuolių vardai. Horacijaus odę jo vardą jam žino. "Mecenas" yra lotynų kalboje kilmininko linknio forma ano meno rėmėjo vardo. Mecenas dabar yra sinonimas meno ir kitokių naudingų bei labdarinių darbų rėmėjo.

Žinoma yra Šiaurės Amerikos lietuvių poetų mecenatė ponė Lapienė. O spaudos darbo mecenatų ten taip pat turime nemažai.

Inž. Jonas Čekanauskas metalio pramonininkas

Lietuviškos spaudos darbas Argentinoje yra gana sunkus. Jis būtų neįmanomas, jei neturėtume mūsų dosnių mecenatų.

Kai buvo ruošiamasi išleisti pirmąjį "Laiko" numerį ir viskas pramatyta, išskyrus vienintelę "mažą kliūtį" — lėšų klausimą, tai a. a. Pranas Ramanauskas tarė: "Tai aš jį išleisiu". Tai pirmasis mūsų mecenatas. Po to visa eilė kitų tautiečių rėmė mūsų darbą, buvo garbės leidėjais, aukotojais. Ačiū jiems atėjome iki 400-jo numerio.

400-jo NUMERIO GARBĖS LEIDĖJAI

Šio numerio garbės leidėjais yra ponė Katalina ir p. Inž. Jonas Čekanauskai. "Laiko" leidime jau antrą kartą jie nusipelnė šį garbingą spaudos mecenato

titulą. Tai nuoširdūs lietuviai patriotai, nuolatos besirūpiną lietuviškų institucijų Argentinoje klestėjimu ir jų pažanga. Ne vien tik spaudoje jų įnašas žymus. Bet koks tautinis ar religinis darbas nusipelnė jų dėmesio ir paramos.

Steigiantis lietuvių parapijai Avellanedoje, pp. Čekanauskai pribuvo su didele pagalba. Parapijos mokyklos ir lietuvių salės šventinimo iškilnėse buvo kūmais, kaip daugiausiai nusipelnę jų įrengimo rėmėjai. Tokiose pat pareigose buvo ir Rosario Sv. Kazimiero bažnyčios vargonus ir mokyklą "Republica de Lituania" šventinant. Šio laikraščio garbės leidėjais buvo du kartus.

LIETUVIŠKAM REIKALUI

Prie Lietuvių Centro Rūmų statybos prisidėjo didele auka. Besiartinant IV PAL kongresui, jo ruošimui ir geresniam pasiekimui paaukavo 50 tūkstančių pežų, ir prieš kongresą vykstantį čia jaunimo studijų savaitę taip pat virš 25.000 pežų paskyrė.

Vieni iš pirmųjų namų, kuriuos aplanko bet kokio žymesnio parengimo iniciatoriai, yra pp. Čekanauskų namai. Ir jie suprantančia širdimi priima tuos rengėjus, dalyvauja parengimuose, juos paremia moraliai ir materialiai.

Katalina Čekanauskienė tautinio darbo mecenatė

Nuo pat Radio Valandėlės egzistencijos pradžios, yra jos rėmėjais duodami savo fabriko skelbimus ir paremdami aukomis. Paskutiniu laiku patyrė jos sunkią padėtį, padvigubino savo skelbimą ir pasisiūlė paieškoti naujų rėmėjų ir skelbėjų, kad Valandėlė galėtų turėti nuolatinį pajamų šaltinį. Sveikai galvojančiam tautiečiui atrodo, kad Radio Valandėlės darbuotojai, aukodami savo laiką, energiją, dar turėdavo kartais pridėti iš savo turimos tarnybos algos ar pensijos, valandėlės nuomai apmokėti.

Po ilgų metų įtempto, pastovaus darbo, pp. Čekanauskai pasiekė aukšto ekonominio gyvenimo lygio. Jų namai ir fabrikas yra pirmaujantis pavyzdys visiems argentiniečiams. Visur gražiai stuvarkyta, švara, moderniški įrenginiai.

KELIAUDAMI STEBI IR STUDIJUOJA

Yra padarę dvi keliones po Amerikos ir Europos žemynus. Stebėjo kultūrinį gyvenimą, studijavo ten esamus pagerinimus pramonėje, grįžęs stengdavosi juos pritaikinti savo įmonėje.

NAUJI "LAIKO" RĖMĖJAI

- § 2000 — Inž. S. Kavaliauskas
- „ 600 — L. Sruoga
- „ 300 — F. Vaitkevičius
- „ 250 — N. N.
- „ 250 — Pr. Bardauskas
- „ 250 — Jurgis Sidlauskas
- „ 200 — P. Čerkauskas
- „ 100 — Jz. Galvelis
- „ 100 — E. Žindiene
- „ 100 — A. Rudėnas
- „ 100 — Kaz. Salučka
- „ 50 — Verute Žekaite
- „ 50 — Ant. Sudnius
- „ 50 — Jz. Anuškevičius

Dėkojame visiems gerbiams "Laiko" prenumeratoriems, kurie užsimokėdami savo prenumeratą, nepamiršta dar paremti spausdintojo lietuviško žodžio gaivinimo darbą.

"Laiko" Administracija.

• Tautinių Šokių Ansamblis "Rambynas" per Jonines, birželio mėn. 24 dieną, Lietuvių salėje Brasil 835, ruošia tradicinę šventę. Bus įdomi programa. Sekančiuose "Laiko" numeriuose painformuosime plačiau.

• Marija Karpinskiėnė išvyko Š. A. aplankyti savo sūnų, kuris dirbą Areolineas Argentinas.

• Gražina Gudavičiūtė dirbanti American Air Lines New Yorke, šiomis dienomis viešėjo Buenos Aires. P-le Gražina yra Brazilijos lietuvių, gražiai lietuviškai kalba, aplankė lietuviškas organizacijas, dalyvavo Radio Valandėlės 20-ties metų sukaktyje.

• Olga Čekanauskaitė su savo vyru Ernesto Barbero, ir stud. Blanca Čekanauskaitė praleidė mėnesį laiko San Carlos de Bariloche, aplankė daug įdomių ir gražių vietų, grįžo atgal į Buenos Aires. Anksčiau į šią Argentiną Šveicariją buvo nuvykęs ir inž. Jonas Čekanauskas, kur pameškeriojęs, pailsėjęs vėl grįžo prie savo darbo.

• Seselė M. Dilekta ir ses. Joana buvo atvykusios iš Kordobos suruošti vienuolijos pašaukimų parodėlę, kuri įvyko Miguel Jem kolegijoje, San Isidro.

• Anglų kalbos pamokos. Motina Teofilė duoda anglų kalbos pamokas antradieniais ir ketvirtadieniais 16 val. Aušros Vartų mokyklos patalpose, Brasil 835, Avellaneda. Kurie įdomaujasi prašomi kreiptis.

PAVYZDINGAS ŠOFERIS

Antanas Peckaitis šoferio pareigas ėjo 35 metus. Vairuodavo taip rūpestingai ir atdžiai, kad per tą laiką neturėjo jokios nelaimės. Už tą pavyzdingumą Socialinės Apsaugos ministerija jam paskyrė nepaprastą premiją — 120.000 pežų. Sveikiname pasižymėjusį mūsų tautietį!

Jų svetingus namus pažįsta ne tik Argentinos daugelis lietuvių, bet beveik kiekvienas ir iš kitų kraštų atvykęs tautietis. Ypač paskutinio kongreso metu jų namų durys buvo plačiai atviros. Keleta kartų surengtose vaišėse dalyvavo dešimtimis svečių — lietuvių. Jų automobilis buvo kongresan atvykusiųjų dispozicijoje.

Išleisdami šį numerį, pp. Čekanauskai įgalino "Laiko" administraciją tęsti laikraščio siuntinėjimą tiems tautiečiams, kurie nori jį skaityti, bet dėl piniginių sunkumų negali atsilyginti. Tai senesnio amžiaus žmonės, sergantieji, mažas pensijas gaunantieji, arba ir be jokios paramos esantieji.

Mecenatams pp. Čekanauskams "Laiko" Redakcija ir Administracija taria nuoširdų lietuvišką ačiū.

LAIKAS

PATRIJOTINIO
RELIGINIO
TURINIO
LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — A. Steigvilas, Administratorius — P. Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožūra; nesunaudoti — gražinami tik autorius prašant. Kaina: Argentinoje metams \$ 700.- administracijoje, \$ 770.- namuose, Urugvajuje met. 150 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

Metai XIX — Nr. 400

1967 m. balandžio 15 d.

"LAIKO" GARBĖS LEIDĖJAI

Šie mūsų tautiečiai yra davę "Laikui" pagrindus, apmokėdami atskirų numerių spaudos išlaidų didžiąją dalį ir tuo įsirašydami į lietuviškos spaudos kultūrinių darbuotojų eiles.

Sofija Čekanauskienė ir Samuel D. Accroca, Andrius Ališauskas ir Vladė Ališauskaitė Marenholcienė, Marija ir Juozas Ališauskai (abu mirę), Juozas Aukštikalnis (miręs), Andrius Baltrušaitis, Elzė ir Antanas Barzdžiai, Marija ir Juozas Bendorinai, Moterų ir Mergaičių Draugija "Birutė" Emilija ir Antanas Brazilai (išleide tris numerius), Bruno Bučys-Bučinskas, Anelė ir Kazimieras Burbai, Elena ir Pranas Buzai, Emilija Čekanauskienė, Katalina ir inž. Jonas Čekanauskai, Kazimieras Cibiras, Vanda Čikštienė, Konstančia Deveikienė, Bronius Eirdukonis, Adolfina M. Geigaitė ir Juozas P. Šulnis, Danutė ir Jurgis Gilvydžiai, Gyvojo Rožančiaus ir Labdaros Draugija, Laimutė Šlapelytė-Grauzinienė ir Dr. Kazimieras Grauzinis, Lietuvos Nepaprastas Pasiuntinys ir įgaliotas Ministeris P. Amerikai, Adelė ir Vincas Grigaičiai, Kun. Stanislovas Grigaliūnas, Teofilė ir Vitalis Gurevičiai, JLRB, A. Kaušinis, Valerija ir Kazimieras Kaminskai, Ona Kasparienė, Rozalija Kazeliūnienė (2 Nr.), Kazimieras Kunigonis, Kęstutis P. Laucis, Paulina ir Bronius Leskauskai, Povilas Miliauskas (miręs), Karolis Misiūnas, Juozas Musteikis (miręs), Natalija ir Antanas Paršeliai, Ona Pažerienė, inž. Jonas Ramanauskas, Pr. Ramanauskas, Ona ir Vladas Rask-Rasčiauskai, Rosario Lietuvių Bendruomenė, Uršulė ir Pijus Sakalauskai, Eleonora ir Izidorius Stankai, Marija ir Kazimieras Stankūnai, Marija ir Petras Santarai, Paulina ir Vladas Urbietis, Augustinas Varškys, Stasys ir Ona Deveikiai, Ona

ir Povilas Mainioniai, Julija Burbiauskiene, Ciolyta Eidukonytė, Ona Kundrotienė, Ona Lipinskienė, Ona Keblytė ir Vincas Kuliešiai, USA, Dr. A. Laucius su žmona Marija Radionovaitė, USA ir šio 400 "Laiko" numerio antru kart yra pp. Katalina ir inž. Jonas Čekanauskai.

Mūsų ligoniai

• Adomas Oidevičius prieš kiek laiką susižeidęs koją, ir jai negerai sugijus, veit turejo atsiųgti ugonin. Jį galima lankyti nuo 14 iki 10 val. Hospital vecinal de Lanus, O'Higgins 1555. Toje ligoninėje vieną dieną per savaitę dirba dr. A. Jakimavičius.

• Olga Zabaraukaitė turėjo apendicito operaciją Adroque ugoninėje, po kurios jau grįžo į namus ir sveiksta.

• Misijonierius Jonas Bružikas beiandydamas šeimas Villa Lugano rajone, sėsdamasis griuvo ir skaudžiai susitrenkė. Nežiūrint to tęsia misijų darbą.

• Kun. Vytautas Palubinskas Quilmes ligoninėje turėjo operaciją, po kurios grįžo į Svč. Marijos Nekaltai Pradėtosios parapiją, kurios klebonu yra.

• Kun. Mykolas Jodka, Lietuvių Aušros Vartų parapijos vikaras, išvyko mėnesiui laiko į Čilę pailsėti ir pasigydyti.

• Juozas ir Valerija Packevičiute-Kazlauskai, Marijos Simanauskienės giminaičiai iš Brazilijos jau kuris laikas vieši Buenos Aires. Buvo nuvykę į Atlanto pajūrį, dalyvavo keletoj lietuviškų parengimų. Dar pabus keleta savaičių dr. Simanausko namuose.

• Ponai Sturevičiai Velykų proga suruošė vaišes, kuriose dalyvavo Tėvai Marijonai ir kiti artimieji.

SKELBIMAS

Š. m. balandžio mėn. 22 dieną Lietuvių Centro patalpose, Tabarė 6950, Villa Lugano bus rodomas įdomios spalvuotas filmas iš Lietuvių Centro veiklos ir Lietuvių nuvykusių iš Argentinos į Šiaurės Ameriką gyvenimo.

Po filmų seks šeimyniški šokiai.

Įėjimas: Laisva auka.

Lietuvių Centro Valdyba.

LEGALIZUOTI VERTIMAI

J. CARLSTON STUDIJA

Asoc. Dr. Jaime Wolpowisz — Lavallo 1362 — Planta baja, Oficina C. — T. E. 40-1317 — Capital Federal. Vertimai: anglų, bulgarų, čekų, francūzų, graikų, italų, jugoslavų, lotynų, lenkų, LIETUVIŲ, portugalų, rumunų, rusų, vokiečių ir žydų kalbomis

Pilietybės dokumentai, kelionės pasai. Metrikų paruošimas iš Europos, Lotynų, Amerikos ir Argentinos. Laukiame jūsų apsilankymo.

Estudio J. Carlston.

Mirus TERESEI ALEKSIENEI, jos sūnui Juozui Aleksai skaudaus liūdesio valandoje, reiškiamo širdingiausių užuojautą "Šv. Cecilijos" Choras ir Radio Valandėlė "Aidai".